

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven

(Øget brug af biometri m.v.)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016, som ændret senest ved xxx, foretages følgende ændringer:

1. I § 14 a, stk. 3, 2. pkt., § 34, stk. 3, § 36, stk. 5 og 6, § 42 e, stk. 2, 2. pkt., § 42 k, stk. 5, og § 42 l, stk. 4, 2. pkt., ændres »§ 40, stk. 5, 1. pkt.« til: »§ 40, stk. 6, 1. pkt.«

2. I § 25 a, stk. 2, nr. 4, 1. pkt., ændres »§ 40, stk. 10« til: »§ 40, stk. 11«

3. I § 40 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet kan efter en konkret vurdering bestemme, at to eller flere sager efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 skal sambehandles, hvis hensynet til sagens oplysning taler herfor.«

Stk. 2-11 bliver herefter stk. 3-12.

4. I § 40, stk. 9, 1. pkt., der bliver stk. 10, 1. pkt., indsættes efter »lande, «: »eller der må antages at være af betydning for sagens oplysning,«

5. I § 40 a, stk. 2, nr. 3, indsættes efter »identifikation«: »og identitetskontrol«

6. I § 40 a indsættes som stk. 14, 15 og 16:

»Stk. 14. Til brug for identifikation og identitetskontrol opbevares fingeraftryk, der er optaget efter stk. 1, nr. 1 og 3, i 30 år efter optagelsen af fingeraftrykket.

Stk. 15. Fingeraftryk, der opbevares i medfør af stk. 14, registreres i et centralt register, der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Stk. 16. Fingeraftryk, der opbevares i medfør af stk. 14, kan behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet, politiet, SKAT og kommunerne til de i stk. 14 anførte formål.«

7. I § 40 b, stk. 2, nr. 1, indsættes efter »identifikation«: »og identitetskontrol«

8. I § 40 b indsættes som stk. 13, 14 og 15:

»Stk. 13. Til brug for identifikation og identitetskontrol opbevares personfotografi, der er optaget efter stk. 1, i 30 år efter optagelsen af fingeraftrykket.

Stk. 14. Personfotografi, der opbevares i medfør af stk. 13, registreres i et centralt register, der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Stk. 15. Personfotografi, der opbevares i medfør af stk. 13, kan behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet, politiet, SKAT og kommunerne til de i stk. 13 anførte formål.

9. I § 40 c, stk. 1, ændres »Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet« til: »Udlændingenævnet«, og efter »tilstrækkeligt dokumenteret« indsættes: », eller med henblik på at fastslå en anden familiemæssig tilknytning end den, ansøgeren angiver«

10. Efter § 40 e indsættes:

»§ 40 f. Til brug for identifikation og identitetskontrol optages der fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, som indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 9, 9 a, 9 c-9 f, 9 i-9 n eller 9 p. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en udlænding, der indgiver ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter §§ 9-9 f, 9 i-9 n eller 9 p.

Stk. 2. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, registreres i et centralt register, der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Stk. 3. Der optages ikke personfotografi efter stk. 1, hvis udlændingen er under 18 år og hensigten er, at udlændingen skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver. 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis der til brug for udstedelse af bevis for opholdstilladelse optages personfotografi af udlændingen.

Stk. 4. Der optages ikke fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen af fysiske grunde ikke er i stand hertil. Endvidere optages der ikke fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen er under 18 år og hensigten er, at udlændingen skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver, eller hvis udlændingen er under 6 år. 2. pkt. finder ikke anvendelse, hvis der til brug for udstedelse af bevis for opholdstilladelse optages fingeraftryk af udlændingen.

Stk. 5. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, opbevares i 30 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet.

Stk. 6. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, kan behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet, politiet, SKAT og kommunerne til de i stk. 1 anførte formål.

§ 40 g. Til brug for identifikation og identitetskontrol optages der fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, som indgiver ansøgning om visum til Danmark i overensstemmelse med reglerne i visumkodeksen.

Stk. 2. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, registreres i et centralt register, der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Stk. 3. Der optages ikke fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen er fritaget for dette krav i medfør af visumkodeksen.

Stk. 4. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, opbevares i 30 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet.

Stk. 5. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, kan behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet, politiet, SKAT og kommunerne til de i stk. 1 anførte formål.

§ 40 h. Til brug for identifikation og identitetskontrol optages fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, som indgiver ansøgning om ret til ophold efter EU-reglerne, og som med rimelig grund mistænkes for at afgive urigtige oplysninger om deres identitet. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter 1. pkt., kan alene optages, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelig til det i pkt. 1 anførte formål.

Stk. 2. Der optages ikke fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen af fysiske grunde ikke er i stand hertil, eller hvis udlændingen er under 6 år.

Stk. 3. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, sammenholdes elektronisk omgående med fingeraftryk og personfotografi, der er registreret i det register, der er nævnt i §§ 40 a, stk. 15, 40 b, stk. 14, § 40 f, stk. 2, og § 40 g, stk. 2.

Stk. 4. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, slettes omgående, når de biometriske data er blevet sammenholdt i medfør af stk. 3.«

11. I § 42 a, stk. 11, nr. 2, ændres »§ 40, stk. 5, 1. pkt.« til: »§ 40, stk. 6, 1. pkt.«

12. I § 46 a, stk. 4, ændres »§ 40, stk. 3« til: »§ 40, stk. 4«.

13. I § 47 b, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »jf. § 12 a«: »og § 40 f«

14. I § 48, stk. 1, 2. og 3. pkt. ændres »§ 40, stk. 8 og 9« og »§ 40, stk. 9« til: »§ 40, stk. 9 og 10« og »§ 40, stk. 10«

15. I § 58 ændres »§ 40, stk. 5, 3. pkt.« til: »§ 40, stk. 6, 3. pkt.«

16. I § 60, stk. 1, 1. og 2. pkt. ændres »stk. 2 og 4« og »§ 40, stk. 5« til: »stk. 3 og 5« og »§ 40, stk. 6«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2017.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget*Almindelige bemærkninger**Indholdsfortegnelse*

1. Indledning og baggrund.....	6
2. Øget brug af biometri på asyl-, familiesammenførings-, erhvervs-, studie- og visumområdet	7
2.1. Gældende ret.....	7
2.1.1. Optagelse og registrering af biometriske data i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2).....	7
2.1.2. Opbevaring af biometriske data i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2)	9
2.1.3. Optagelse, registrering og opbevaring af biometri i politiets særlige register .	10
2.1.4. Optagelse, registrering og opbevaring af biometri til brug for Eurodac	11
2.1.5. Optagelse, registrering og opbevaring af biometri til brug for Visuminformationssystemet (VIS)	12
2.1.6. Myndighedernes nuværende adgang til systemer indeholdende biometriske data.....	13
2.2. Ministeriets overvejelser	14
2.3. Den foreslåede ordning	15
2.3.1. Udlændingelovens § 40 a og § 40 b.....	15
2.3.2. Udlændingelovens § 40 f.....	18
2.3.3. Udlændingelovens § 40 g	21
2.3.4. Udlændingelovens § 47 b	24
2.4. Forholdet til persondataretten.....	25
2.4.1. Behandling af biometriske data.....	25
2.4.2. Opbevaring af biometriske data	27
3. Øget brug af biometri på EU-området.....	28
3.1. Gældende ret.....	28
3.2. Ministeriets overvejelser	29
3.3. Den foreslåede ordning	30
3.4. Forholdet til persondataloven	32
4. Sambehandling af asylsager	34
4.1. Gældende ret.....	34
4.2. Ministeriets overvejelser	36
4.3. Den foreslåede ordning	36
5. Bevaring af genstande, der må antages at være af betydning for sagens oplysning	37
5.1. Gældende ret.....	37

5.2. Ministeriets overvejelser	38
5.3. Den foreslåede ordning	39
6. Præcisering af udlændingelovens § 40 c, stk. 1, om dna-undersøgelser	40
6.1. Gældende ret.....	40
6.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	40
7. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	41
8. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	41
9. Administrative konsekvenser for borgerne	41
10. Miljømæssige konsekvenser.....	41
11. Forholdet til EU-retten og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention	41
13. Hørte myndigheder og organisationer m.v.	43
14. Sammenfattende skema.....	43

1. Indledning og baggrund

Regeringen (Lars Løkke Rasmussen II) indgik den 18. november 2016 en aftale med Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om finansloven for 2017. Et element i aftalen var at styrke sikkerheds- og kontrolindsatsen på udlændingeområdet, herunder at danske myndigheder i videre omfang end i dag skulle kunne optage, opbevare og behandle biometriske data (fingeraftryk og personfotografi) om udlændinge.

Lovforslaget udgør den del af den lovgivningsmæssige udmøntning af finanslovsaftalen for 2017, der giver myndighederne bedre mulighed for at optage, opbevare og behandle biometriske data om udlændinge til brug for identifikation og identitetskontrol.

Ud over de elementer, som følger af finanslovsaftalen for 2017, indeholder lovforslaget også tre yderligere elementer, jf. nedenfor.

Fastlæggelse af udlændinges identitet er en vigtig del af myndighedernes sagsbehandling. Til det formål anvendes en række metoder, herunder optagelse og opbevaring af fingeraftryk og personfotografi, ægthedsvurderinger af dokumenter, interviews, sprogtest, aldersundersøgelser og undersøgelser af fingeraftryk samt i nogle tilfælde dna-undersøgelser.

I de fleste tilfælde sker identitetsfastlæggelsen og kontrollen heraf uproblematisk, men den kan dog i visse tilfælde være forbundet med betydelige udfordringer. Det er ikke mindst tilfældet i asylsager, hvor ansøgeren i mange tilfælde står uden identitetspapirer. Politiet afdækker desuden hvert år mange falske dokumenter, og ligeledes bliver mange nationalitetspas m.v. – der som udgangspunkt har høj troværdighed – forfalsket eller misbrugt af såkaldte "look-alikes" eller andre. Et stort antal visumansøgere, familiesammenførte, asylansøgere m.v. kommer desuden fra lande, hvor pas og identitetspapirer har lille bevismæssig værdi.

Formålet med lovforslaget er at styrke identitetskontrollen på udlændingeområdet ved at give myndighederne bedre mulighed for at optage, opbevare og behandle biometriske data om udlændinge med henblik på bl.a. at sikre, at den rigtige person rent faktisk er til stede i situationen, f.eks. om en udlænding, som rejser ind i landet, reelt er den samme person, som oprindeligt søgte om at indrejse, om en asylansøger selv møder op til et interview hos udlændingemyndighederne, og om en udlænding tidligere har søgt om opholdstilladelse i Danmark under en anden identitet.

En øget brug af biometri kan i den forbindelse være et vigtigt værktøj til en hurtig, smidig og pålidelig identitetsfastlæggelse af udlændinge samt til senere anvendelse til kontrolmæssige formål, herunder til brug for verifikation af identitet og beskyttelse mod uautoriseret brug af persondata eller dokumenter. Lovforslaget vil således også styrke politiets mulighed for at foretage kontrol ved pågribelse af en udlænding på grund af ulovligt ophold samt bekæmpe identitetstyveri, ligesom det vil bidrage til kommunernes indsats i forhold til socialt bedrageri, herunder forhindre uretmæssig udbetaling af offentlige ydelser.

Herudover vil en øget brug af biometri bidrage til at undgå dobbeltregistreringer i de elektroniske sagsbehandlingssystemer samt generelt bidrage til at styrke andre myndigheders tillid til udlændinges identitet. Dette har også betydning for varetagelsen af en række andre opgaver, som påhviler myndighederne, herunder f.eks. udbetaling af ydelser.

Foruden at forbedre myndighedernes mulighed for at optage, opbevare og behandle biometriske data om udlændinge med henblik på kontrolmæssige formål, indeholder lovforslaget også tre andre elementer.

Således har lovforslaget også til formål at styrke sagsoplysningen af sager omfattet af udlændingelovens § 7 (asyl) og dermed muligheden for, at myndighederne træffer den materielle rigtige afgørelse. Dette sker ved at tilvejebringe en hjemmel i udlændingeloven til, at Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet uden asylansøgerens samtykke kan beslutte, at to eller flere sager skal behandles sammen.

Herudover tilvejebringes der med lovforslaget en hjemmel i udlændingeloven til, at en udlændings dokumenter og genstande, herunder elektroniske medier, der må antages at være af betydning for sagens oplysning, kan tages i bevaring, hvis det skønnes fornødent.

Lovforslaget indeholder også en præcisering af udlændingelovens bestemmelse om foretagelse af dna-undersøgelse i forbindelse med familiesammenføring, således at bestemmelsens ordlyd fremadrettet også omfatter krav om medvirken til en dna-undersøgelse med henblik på at fastslå, at der er en anden familiemæssig tilknytning end den, som ansøgeren angiver.

Lovforslaget indeholder endelig en række konsekvensændringer, herunder navnlig som følge af de foreslåede ændringer.

2. Øget brug af biometri på asyl-, familiesammenførings-, erhvervs-, studie- og visumområdet

2.1. Gældende ret

2.1.1. Optagelse og registrering af biometriske data i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2)

Som led i Schengensamarbejdet vedtog Rådet den 18. april 2008 forordning (EF) nr. 380/2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1030/2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere.

Forordningen blev ved lov nr. 463 af 18. maj 2011 gennemført i dansk ret med indsættelse af § 12 a i udlændingeloven. Det fremgår af udlændingelovens § 12 a, at bestemmelserne i Rådets forordning om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere gælder her i landet.

Forordningen vedrører integrering af biometriske data (fingeraftryk og personfotografi) i opholdstilladelser (asyl-, familiesammenførings-, erhvervs- og studieområdet), der udstede-

des inden for EU/EØS til tredjelandstatsborgere (personer, der er statsborgere i et land uden for Norden og EU/EØS).

Det fremgår således af forordningens artikel 1, stk. 1, 1. pkt., at de opholdstilladelser, som medlemsstaterne udsteder til tredjelandstatsborgere, skal være ensartet udformet og indeholde de oplysninger, der er angivet i bilaget til forordningen.

Det fremgår endvidere af forordningens artikel 4 b, 1. pkt., at medlemsstaterne ved anvendelsen af forordningen optager biometriske data, der omfatter personfotografi og to fingeraftryk fra tredjelandstatsborgere.

Efter forordningens artikel 4 b er det dog først obligatorisk at optage fingeraftryk fra det fyldte sjette år. Det fremgår endvidere, at personer, af hvilke det er fysisk umuligt at optage fingeraftryk, er undtaget fra kravet om optagelse af fingeraftryk.

Alle tredjelandstatsborgere, der ansøger om opholdstilladelse, forlængelse af opholdstilladelse eller om permanent opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens regler (§§ 7-9f, 9 i-9 n og 9 p), skal således som udgangspunkt med henblik på eventuel udstedelse af opholdskort have optaget biometri, dvs. fingeraftryk af to fingre og personfotografi i forbindelse med indgivelse af ansøgningen.

Efter udlændingelovens § 40 a, stk. 10, og § 40 b, stk. 10, kan optagelse af fingeraftryk og personfotografi om nødvendigt – for så vidt angår udlændinge, der søger om opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 (asyl) eller forlængelse heraf – ske med den fornødne magtanvendelse.

Efter udlændingelovens § 47 b, stk. 1, afvises en ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 9, 9 a, 9 c-9 f, 9 i-9 n eller 9 p, hvis ansøgeren i forbindelse med ansøgningens indgivelse ikke vil afgive et personfotografi, jf. § 12 a. Det samme gør sig gældende i forbindelse med indgivelse af ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter §§ 9-9 f, 9 i-9 n eller 9 p. En ansøgning om opholdstilladelse eller forlængelse heraf kan dog ikke afvises, hvis ansøgeren er under 18 år og hensigten er, at ansøgeren skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver.

Efter udlændingelovens § 47 b, stk. 2, afvises en ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 9, 9 a, 9 c-9 f, 9 i-9 n eller 9 p, hvis ansøgeren i forbindelse med ansøgningens indgivelse ikke vil medvirke til optagelse af fingeraftryk, jf. § 12 a. Det samme gør sig gældende i forbindelse med indgivelse af ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter §§ 9-9 f, 9 i-9 n eller 9 p. En ansøgning om opholdstilladelse eller forlængelse heraf kan dog ikke afvises, hvis ansøgeren af fysiske grunde ikke er i stand hertil, hvis ansøgeren er under 6 år, eller hvis ansøgeren er under 18 år og hensigten er, at ansøgeren skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver.

Det bemærkes, at bestemmelsen § 47 b om afvisning af en ansøgning om opholdstilladelse ikke finder anvendelse for en ansøgning om humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b. Dette skal ses i sammenhæng med, at en ansøgning om humanitær opholdstilladelse sker i nær tilknytning til ansøgning om asyl, hvorfor de fingeraftryk og

det personfotografi, som udlændingen afgav ved indgivelsen af ansøgningen om asyl, vil blive anvendt første gang, en udlænding ansøger om humanitær opholdstilladelse.

De biometriske data optages på biometrioptagestationer, og registreres i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2) i en biometrifil med personfotografi, fingeraftryk, underskrift samt stamdata.

Hvis ansøgeren indgiver sin ansøgning om opholdstilladelse ved personligt fremmøde her i landet, sker optaget af biometriske data i forbindelse med indgivelsen af ansøgningen hos udlændingemyndighederne eller politiet.

For ansøgninger, der indgives i udlandet ved personligt fremmøde, afgiver ansøgeren de biometriske data på en dansk repræsentation eller et outsourcingbureau.

Hvis ansøgningen ikke indgives ved personligt fremmøde, men i stedet f.eks. via online ansøgningsskema, e-mail eller post, skal ansøgeren inden 14 dage efter indgivelsen af ansøgningen give personligt fremmøde for at afgive biometri.

2.1.2. Opbevaring af biometriske data i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2)

Der er ikke i forordningen om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere regler om, hvor længe de nationale myndigheder må opbevare biometriske data fra tredjelandsstatsborgere, som er optaget til brug for udstedelse af opholdskort med biometriske data. Der henvises til pkt. 2.1.1.

Biometriske data opbevares i dag i overensstemmelse med persondatalovens regler, jf. nærmere pkt. 2.4.2. nedenfor, midlertidigt i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2) i forbindelse med behandling af ansøgninger om opholdstilladelse med henblik på eventuel udstedelse af opholdskort med biometri. Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration er dataansvarlige myndigheder for registeret.

Biometriske data, som repræsentationerne eller politiet optager, når en udlænding indgiver en ansøgning om opholdstilladelse, bliver slettet hos disse myndigheder i forbindelse med oversendelsen af dataene til registrering i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2). Det er således kun i dette register, at der opbevares de biometriske data, som en udlænding afgiver til brug for eventuel udstedelse af et opholdskort. De biometriske data registreres i en form, der er i overensstemmelse med formkravene til lagring på de ensartet udformede opholdskort.

Ved bestilling af opholdskort eller meddelt opholdstilladelse, bliver alle data efterfølgende sendt digitalt på én gang til opholdskortproducenten. Når opholdskortproducenten har udstedt opholdskortet, modtager Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration besked herom. Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration opbevarer fra dette tidspunkt de data, som er sendt

til opholdskortproducenten, i 90 dage, hvorefter de slettes, bortset fra personfotografiet, som opbevares i 10 år til kontrolformål.

Opbevaringsperioden på 90 dage skyldes, at der kan forekomme fejl i produktionen af opholdskortet fra producentens side, ligesom en udlænding kan have indsigelser mod de data, der fremgår af opholdskortet. Sådanne fejl vil normalt blive opdaget i den første tid efter, at udlændingen har modtaget kortet. Hvis det således bliver nødvendigt at udstede et nyt opholdskort, vil det ske via Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration, som sørger for at genfremsende dataene til opholdskortproducenten. Derved sikres det, at det er muligt at udstede et nyt opholdskort, uden at udlændingen på ny skal have optaget biometriske data.

Hvis en udlænding meddeles endeligt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse, slettes den pågældendes data fra registeret, bortset fra personfotografiet, som opbevares på sagen i 10 år.

For så vidt angår asylansøgere, som meddeles afslag på asyl, opbevarer Udlændingestyrelsen imidlertid ansøgerens data i en længere periode end 90 dage. Dette skyldes, at ansøgerens data vil kunne anvendes til eventuel brug for udstedelse af et opholdskort i det tilfælde, hvor den pågældende måtte søge om genoptagelse af asylsagen eller om humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, og ansøgningen imødekommes.

Fingeraftryk af en afvist asylansøger optaget til brug for et opholdskort med biometriske data vil blive slettet, når den pågældende udlænding udrejser, eller – som det følger af den almindelige procedure – hvis den pågældende opnår opholdstilladelse i Danmark.

2.1.3. Optagelse, registrering og opbevaring af biometri i politiets særlige register

Politiet har et særligt register til opbevaring af optagne fingeraftryk og personfotografi – Det Centrale Fingeraftryksregister over Asylansøgere og Uidentificerede Udlændinge m.v. (B-filer) og Det Centrale Fingeraftryksregister over kriminelle (A-filer).

Registeret tjener som internt arbejdsredskab for politiet i forbindelse med identifikation af personer. De registrerede data danner baggrund for søgning og sammenholdelser med henblik på fastlæggelse af identitet. Registeret kan endvidere anvendes af politiet og Udlændingestyrelsen i forbindelse med behandlingen af udlændingesager, jf. udlændingelovens § 40 a, stk. 3, 2. pkt., og § 40 b, stk. 3, 2. pkt.

Efter udlændingelovens § 40 a, stk. 1 og 2, og § 40 b, stk. 1 og 2, optager politiet fingeraftryk og personfotografi af bl.a. alle asylansøgere. Fingeraftryk og personfotografi registreres i Det Centrale Fingeraftryksregister over Asylansøgere og Uidentificerede Udlændinge m.v. (B-filer), jf. udlændingelovens § 40 a, stk. 3, 1. pkt., og § 40 b, stk. 3, 1. pkt.

Efter udlændingelovens § 40 a, stk. 2, nr. 3, og § 40 b, stk. 2, nr. 1, optager politiet endvidere fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, hvis dette skønnes hensigtsmæssigt med henblik på identifikation af den pågældende.

Efter udlændingelovens § 40 a, stk. 10, og § 40 b, stk. 10, skal optagelse af fingeraftryk og personfotografi ske så skånsomt, som omstændighederne tillader det. Indgrebet kan om nødvendigt ske med den fornødne magtanvendelse.

Efter udlændingelovens § 40 a, stk. 11, optages der dog ikke fingeraftryk af de udlændinge, der ikke er fysisk i stand til at afgive fingeraftryk, ligesom der for udlændinge under 18 år alene optages fingeraftryk, hvis ansøgeren er uledsaget og er fyldt 6 år.

Efter udlændingelovens § 40 b, stk. 11, optages der, hvis udlændingen er under 18 år, alene personfotografi, hvis ansøgeren er uledsaget.

Efter udlændingelovens § 40 a, stk. 12, registreres og opbevares fingeraftryk optaget til eventuel brug for udstedelse af et opholdskort ikke i politiets særlige register, hvis fingeraftryk optages efter stk. 1, nr. 1 eller 3 (asyl), til eventuel brug for udstedelse af et opholdskort, eller hvis fingeraftryk optages i medfør af stk. 2, nr. 6 (adgangskontrol) og 7 (administration af pålagt meldepligt).

Efter udlændingelovens § 40 b, stk. 12, registreres og opbevares personfotografi optaget til eventuel brug for udstedelse af et opholdskort heller ikke i politiets særlige register.

Fingeraftryk og personfotografi optaget til brug for politiets særlige register over asylansøgere og uidentificerede personer slettes 10 år efter optagelsen, jf. udlændingelovens § 40 a, stk. 5, og § 40 b, stk. 5.

2.1.4. Optagelse, registrering og opbevaring af biometri til brug for Eurodac

Danmark er tilknyttet Dublinsamarbejdet på mellemstatsligt grundlag via en parallelaftale mellem EU og Danmark om både Dublinforordningen og Eurodacforordningen, jf. Rådets afgørelse (EF) nr. 188/2006 af 21. februar 2006 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om udvidelse af bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsborger i en af medlemsstaterne, og Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublinkonventionen til også at omfatte Danmark.

Dublinforordningens formål er at sikre, at en asylansøgning, der indgives i EU, kun behandles af én medlemsstat.

Ansaret efter Dublinforordningen fastlægges som oftest på baggrund af fingeraftryk registreret i den centrale Eurodac-database.

Efter Eurodacforordningen er medlemsstaterne forpligtet til at optage fingeraftryk m.v. af asylansøgere og udlændinge, som er indrejst ulovligt i Schengenområdet, til en fælles europæisk database.

I overensstemmelse med Eurodacforordningen optager politiet i medfør af udlændingelovens § 40 a, stk. 1, fingeraftryk af asylansøgere og udlændinge, som pågribes i forbindelse med forsøg på ulovligt at indrejse i Danmark fra et land, der ikke er tilsluttet EU, og som ikke afvises, med henblik på videregivelse til den centrale Eurodac-enhed.

Bestemmelser om videregivelse og opbevaring m.v. af fingeraftryk i medfør af Eurodacforordningen findes i udlændingelovens § 58 i og j.

De biometriske data opbevares i politiets særlige register. Der henvises til pkt. 2.1.3.

2.1.5. Optagelse, registrering og opbevaring af biometri til brug for Visuminformationssystemet (VIS)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 431 af 1. juni 2008.

Det overordnede formål med VIS er at forbedre visumadministrationen og det konsulære samarbejde ved at lette udvekslingen af visumdata mellem medlemsstaterne. Det er endvidere hensigten, at VIS bl.a. skal forebygge »visumshopping«, lette grænsekontrollen, bistå ved identifikationen og udsendelse af ulovlige indvandrere, lette anvendelsen af Dublinforordningen om fastsættelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, samt bidrage til den indre sikkerhed i Schengenområdet.

VIS-systemet anvendes Schengenlandene til bl.a. at optage og registrere en visumansøgers biometriske data i form af fingeraftryk og personfotografi.

De overordnede betingelser og procedurer for behandlingen af ansøgninger om visum, herunder optagelse af fingeraftryk og personfotografi, er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 om en fællesskabskodeks for visum (visumkodeksen), som trådte i kraft den 5. april 2010. Visumkodeksen er gennemført i dansk ret ved lov nr. 1511 af 27. december 2009 om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af forordning om en fællesskabskodeks for visum (visumkodeks) m.v.).

Efter visumkodeksens artikel 13, stk. 1, indsamler medlemsstaterne ansøgerens biometriske data, som omfatter ti fingeraftryk og et personfotografi, i overensstemmelse med de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastlagt i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, i EU's Charter om grundlæggende rettigheder og i FN's Børnekonventionen.

Efter visumkodeksens artikel 13, stk. 2, skal ansøgeren give personligt fremmøde ved indgivelsen af den første ansøgning om visum. På det tidspunkt indsamles ti fingeraftryk, samt et personfotografi.

Fingeraftryk, der er indsamlet fra ansøgeren i forbindelse med en tidligere ansøgning, og indlæst i VIS mindre end 59 måneder før datoen for den nye ansøgning, kopieres over i den senere ansøgning, jf. visumkodeksens artikel 13, stk. 3.

Efter visumkodeksens artikel 13, stk. 7, fremgår det, *at* børn under 12 år, *at* personer, for hvilke det er fysisk umuligt at optage fingeraftryk, *at* stats- og regeringschefer og medlemmer af den nationale regering med ledsagende ægtefæller samt medlemmer af deres officielle delegation, når de er indbudt af medlemsstaters regeringer eller af internationale organisationer i officielt øjemed, samt *at* regenter og andre højtstående medlemmer af en kongefamilie, når de er indbudt af medlemsstaters regeringer eller af internationale organisationer i officielt øjemed, er fritaget for kravet om at afgive fingeraftryk.

I bekendtgørelse nr. 376 af 20. marts 2015 om udlændinges adgang til Danmark på grundlag af visum (visumbekendtgørelsen) er angivet en række nærmere regler, herunder bl.a. bestemmelser om optagelse af fingeraftryk og personfotografi i forbindelse med indgivelse af en ansøgning om visum.

Efter visumbekendtgørelsens § 5 indgives en ansøgning om visum i overensstemmelse med reglerne i visumkodeksen.

Efter visumbekendtgørelsens § 7, stk. 1, tages en ansøgning om visum alene under behandling, hvis ansøgningen er antagelig i visumkodeksens forstand. Dette betyder bl.a., at der skal indscannes eller optages et personfotografi af ansøgeren i forbindelse med indgivelsen af ansøgningen, jf. § 7, stk. 5. Endvidere skal ansøgerens fingeraftryk optages, medmindre udlændingen er fritaget for dette krav, eller der er optaget fingeraftryk af den pågældende i forbindelse med en tidligere visumansøgning inden for de seneste 59 måneder, jf. § 7 stk. 6, 1. pkt.

De biometriske data, der optages i forbindelse med indgivelse af en ansøgning om visum, registreres i dag ikke i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2), men videregives til VIS.

2.1.6. Myndighedernes nuværende adgang til systemer indeholdende biometriske data

Udlændinge- og Integrationsministeriet, Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration og Statsforvaltningen har administrativ adgang til Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2), hvor de biometriske data opbevares med henblik på eventuel udstedelse af opholdskort.

Andre myndigheder som kommunerne, politiet, Flygtningenævnet og Udlændingenævnet har via Udlændingeinformationsportalen adgang til Udlændingeinformationssystemet, der giver adgang til at se data om udlændinge fra udlændingemyndighedernes registre og sagsbehandlingssystemer, herunder navn, fødselsdato, personID og nationalitet samt personfotografiet som registreret i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2).

Udenrigsministeriet har adgang til oplysninger i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2) via Udenrigsministeriets visumsystem (UM-VIS). Denne adgang giver dog ikke adgang til at se de biometriske data. Indkvarteringsoperatørerne har via systemet IBS adgang til oplysninger i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge

(Carl2) via Udenrigsministeriets visumsystem (UM-VIS). Denne adgang giver dog heller ikke adgang til at se de biometriske data.

Det er i dag ikke teknisk muligt i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2) digitalt at foretage søgninger, sammenholde oplysninger og foretage opslag ved brug af biometri. Udlændingestyrelsen har endvidere mulighed for at anvende politiets særlige register til brug for behandlingen af udlændingesager.

2.2. Ministeriets overvejelser

Fastlæggelse af udlændinges identitet er en vigtig del af myndighedernes arbejde i forbindelse med behandlingen af ansøgninger om opholdstilladelse m.v. i Danmark. Det kan imidlertid være et ressourcekrævende arbejde for myndighederne at forsøge at fastslå en udlændings identitet. Det er ikke mindst tilfældet, når en udlænding f.eks. opgiver en urigtig identitet og derved forsøger at opnå rettigheder, som den pågældende, ikke har krav på, f.eks. en opholdstilladelse eller velfærdsydelse.

Politiet afdækker hvert år mange falske dokumenter, og ligeledes bliver mange nationalitetspas m.v., der som udgangspunkt har høj troværdighed, forfalsket eller misbrugt. I de tilfælde, hvor et identitetsdokument er ægte og derfor vil kunne gennemgå en teknisk dokumentkontrol, kan det være det vanskeligt for myndighederne at afsløre f.eks. en udlænding, der søger om opholdstilladelse her i landet, men som misbruger en anden udlændings identitetspapirer.

For at fastslå en udlændings identitet gør myndighederne bl.a. brug af ægthedsvurderinger af dokumenter, optagelse og behandling af biometriske data (fingeraftryk og personfotografi), sprogtest og aldersundersøgelser. De biometriske data opbevares dog kun midlertidigt og kan alene anvendes i forhold til specifikke formål. Dette vanskeliggør udlændingemyndighedernes og politiets arbejde.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder, at myndighederne har et legitimt behov for at kende og kontrollere identiteten på de udlændinge, der søger om visum til eller opholdstilladelse i Danmark, som allerede opholder sig her i landet, eller som indrejser ulovligt.

På den baggrund er der et behov for at styrke myndighedernes muligheder for entydigt, effektivt og pålideligt at kunne fastlægge identiteten af en udlænding. Dette er ikke mindst relevant i lyset af, at udlændinge, der opholder sig her i landet, og som gør brug af en falsk identitet, eller som har ukendt baggrund og identitet, kan udgøre en sikkerhedsrisiko og kriminalitetsudfordring.

En øget brug af biometri og derved skærpede krav til verificering af identitetsoplysninger kan i den forbindelse være et vigtigt værktøj til en hurtig, smidig og pålidelig identifikation af udlændinge samt senere anvendelse til kontrolmæssige formål.

Det er således Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at der til brug for identifikation og identitetskontrol i langt videre omfang, end det er tilfældet i dag, skal optages biometriske data i form af fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, der indrejser

eller søger om opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens regler om asyl eller familiesammenføring såvel som om ret til ophold efter EU-reglerne.

Det er endvidere Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at myndighederne i langt videre omfang og i en længere periode, end det er tilfældet i dag, skal kunne opbevare og behandle de biometriske data om udlændinge med henblik på identifikation og identitetskontrol.

Myndighederne vil herved få et effektivt redskab til at kunne fastlægge en udlændings identitet med henblik på senere verifikation af, om udlændingen allerede er kendt under en anden identitet her i landet, og eventuelt tidligere har søgt om opholdstilladelse m.v. i Danmark, om den korrekte person indrejser i landet samt i forbindelse med kontrol ved pågribelse på grund af ulovligt ophold. Øget brug af biometri vil endvidere kunne bidrage til bekæmpelse af identitetstyveri, herunder uautoriseret brug af persondata og dokumenter, og socialt bedrageri samt generelt bidrage til at styrke andre myndigheders tillid til udlændinges identitet.

2.3. Den foreslåede ordning

2.3.1. Udlændingelovens § 40 a og § 40 b

Det foreslås med lovforslaget, at fingeraftryk og personfotografi, der er optaget i medfør af § 40 a, stk. 1, nr. 1 (ansøgning om asyl) og nr. 3 (forlængelse af opholdstilladelse, der er meddelt efter §§ 7 eller 8) eller § 40 b, stk. 1 (ansøgning om asyl og forlængelse af opholdstilladelse, der er meddelt efter §§ 7 eller 8), til brug for identifikation og identitetskontrol, skal registreres i et centralt register samt opbevares i 30 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet. Det bemærkes, at det efter forslaget ikke har betydning, om der er tale om en ansøgning om opholdstilladelse med henblik på varigt eller midlertidigt ophold.

Det foreslås endvidere, at fingeraftryk og personfotografi skal kunne behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet, politiet, SKAT og kommunerne.

Herudover foreslås det, at udlændingemyndighederne og politiet får mulighed for at optage fingeraftryk og personfotografi af udlændinge med henblik på identitetskontrol.

Efter forslaget indsættes der således i udlændingelovens § 40 a et stk. 14 samt i § 40 b et stk. 13, hvorefter fingeraftryk og personfotografi, der er optaget i medfør af henholdsvis § 40 a, stk. 1, nr. 1 og 3, og § 40 b, stk. 1, til brug for identifikation og identitetskontrol, opbevares i 30 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet.

Med de foreslåede bestemmelser § 40 a, stk. 14, og § 40 b, stk. 13, skabes der hjemmel til, at de fingeraftryk og personfotografi, der allerede optages af udlændinge, der har indgivet ansøgning om asyl eller forlængelse af opholdstilladelse som flygtning her i landet, kan opbevares i 30 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet med henblik på identifikation og identitetskontrol.

Det bemærkes, at det med lovforslaget forudsættes, at det i tilfælde, hvor der allerede er optaget fingeraftryk og personfotografi af en udlænding, vil være de senest optagne fingeraftryk og personfotografier, der opbevares i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Det sikres herved, at der kan ske en entydig, effektiv og pålidelig identifikation af udlændinge med det formål at kunne verificere de pågældendes identitet samt forhindre uautoriseret brug af persondata eller dokumenter på udlændingeområdet. Det sikres endvidere, at en sådan identifikation og verifikation kan ske i en periode på 30 år efter optagelsen af de biometriske data. Myndighederne vil herved kunne have større tillid til, at den identitet, som den pågældende oplyser, også er den rigtige.

Det bemærkes i den forbindelse, at politiet efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 40 a, stk. 10, 2. pkt., og § 40 b, stk. 10, 2. pkt., kan optage fingeraftryk og personfotografi med den fornødne magtanvendelse. Der er ikke med lovforslaget tilsigtet nogen ændring heraf.

Efter forslaget indsættes der endvidere i udlændingelovens § 40 a et stk. 15 samt i § 40 b et stk. 14, hvorefter de fingeraftryk og personfotografi, der kan opbevares i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 40 a, stk. 14, og § 40 b, stk. 13, registreres i et centralt register, der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Det bemærkes, at de biometriske data om udlændinge på asylområdet i praksis vil blive registreret i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2). Det bemærkes dog endvidere, at det efter forslaget ikke er en forudsætning, at oplysningerne i fremtiden registreres i netop dette register, men i et centralt register, der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Det forudsættes, at Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration som i dag er de dataansvarlige myndigheder for registeret.

I forbindelse med, at biometriske data opbevares i det centrale register, opbevares der også data om biometrien, herunder metadata, dvs. indholdsbeskrivende information, som gør det lettere at udveksle data med andre brugere og systemer. Dette forbedrer mulighederne for fremover at kunne sammenholde biometriske data, som f.eks. optages med henblik på identitetskontrol, med de biometriske data, som allerede opbevares i det centrale register. Ved at anvende data om de biometriske data til at sammenholde med anden biometri fremfor selve biometrifilen, vil belastningen af systemerne ved søgninger minimeres. Det vil også bidrage til at sikre, at der ikke foretages dobbeltregistreringer i registret.

Der er ikke med lovforslaget tilsigtet nogen ændring af det af Rigspolitiet allerede etablerede register. Der henvises til pkt. 2.1.3.

Efter forslaget indsættes der desuden i udlændingelovens § 40 a et stk. 16 samt i § 40 b et stk. 15, hvorefter fingeraftryk og personfotografi, der opbevares i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 40 a, stk. 14, og § 40 b, stk. 13, kan behandles af udlændingemyndighe-

derne, Udenrigsministeriet, politiet, SKAT og kommunerne til de i henholdsvis § 40 a, stk. 14, og § 40 b, stk. 13, anførte formål.

Det sikres herved, at adgangen til de biometriske data i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2) er begrænset til de myndigheder, hvor behandlingen af biometriske data er nødvendig af hensyn til udførelsen af de pågældende myndigheders opgaver, herunder at myndighederne i den forbindelse kan identificere og kontrollere udlændinge.

I forhold til kommunerne bemærkes det, at den foreslåede bestemmelse navnlig har til hensigt at styrke kommunernes muligheder for at kontrollere udbetalingen af sociale ydelser og afsløre socialt bedrageri.

Det bemærkes i den forbindelse, at begrebet behandling efter persondatalovens § 3, stk. 1, nr. 2, skal forstås som enhver operation eller række af operationer med eller uden brug af elektronisk databehandling, som oplysninger gøres til genstand for. Myndighedernes behandling af biometriske data skal efter forslaget således til enhver tid ske i overensstemmelse med gældende persondataret og de i øvrigt fastsatte betingelser for behandling af persondata, herunder orientering af udlændingen. Der er ikke med lovforslaget tilsigtet nogen ændring af forståelsen af begrebet behandling.

Af den foreslåede bestemmelse fremgår endvidere, at fingeraftryk og personfotografi bl.a. kan behandles af udlændingemyndighederne, dvs. de myndigheder, som til enhver tid har ansvaret for at føre kontrol på udlændingområdet. I dag omfatter det Udlændinge- og Integrationsministeriet, Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration (SIRI), Flygtningenævnet, Udlændingenævnet, samt Statsforvaltningen.

Det vil være nødvendigt nærmere at tage stilling til, hvilke IT-tekniske tiltag der er påkrævede for at muliggøre en udmøntning i praksis af den foreslåede adgang til bl.a. at sammenholde biometriske data.

Efter lovforslaget præciseres § 40 a, stk. 2, nr. 3, og § 40 b, stk. 2, nr. 1, således at der kan optages fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, hvis dette skønnes hensigtsmæssigt med henblik på identitetskontrol af den pågældende.

Det betyder, at politiet samt udlændingemyndighederne, herunder navnlig Udlændingestyrelsen, vil kunne optage fingeraftryk og personfotografi i tilfælde, hvor der ikke er fuld sikkerhed om en udlændinges identitet, med henblik på verifikation og kontrol af den pågældendes identitet. Det bemærkes i den forbindelse, at den foreslåede bestemmelse ikke er til hinder for, at andre aktører, herunder private, som udfører opgaver for udlændingemyndighederne f.eks. en asyloperatør, kan optage fingeraftryk og personfotografi, hvis det skønnes hensigtsmæssigt med henblik på identitetskontrol af den pågældende.

Politiet og udlændingemyndighederne, herunder f.eks. en asyloperatør, vil således efter forslaget få mulighed for at kunne kontrollere, om den korrekte udlænding er mødt op til samtaler, møder m.v., og om det er den korrekte udlænding, som er fremmødt for f.eks. at få udbetalt en ydelse.

I praksis indebærer forslaget, at de optagne fingeraftryk og personfotografi skal sammenholdes med biometriske data registreret i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2), således at det kan verificeres, om den pågældende udlænding også er den, som vedkommende oplyser at være.

Det vil være nødvendigt nærmere at tage stilling til, hvilke IT-tekniske tiltag der er påkrævede for at muliggøre en udmøntning i praksis af den foreslåede adgang til at sammenholde biometriske data.

Det bemærkes i den forbindelse, at fingeraftryk og personfotografi, der optages efter den foreslåede bestemmelse med henblik på identitetskontrol, ikke skal registreres i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2).

Det bemærkes endvidere, at der ikke med forslaget er tilsigtet en ændring for så vidt angår optagelse af fingeraftryk og personfotografi med henblik på identifikation af den pågældende.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5, 6, 7 og 8.

2.3.2. Udlændingelovens § 40 f

Det foreslås med lovforslaget, at der i udlændingeloven indsættes en hjemmel til at optage fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, der søger om opholdstilladelse inden for familiesammenførings-, erhvervs- eller studieområdet til brug for identifikation og identitetskontrol, og at disse biometriske data registreres i et centralt register samt opbevares i 30 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet.

Det foreslås endvidere, at de biometriske data skal kunne behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet, politiet, SKAT og kommunerne.

Efter forslaget indsættes der således i udlændingeloven en § 40 f, hvorefter der i henhold til stk. 1 til brug for identifikation og identitetskontrol optages fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, som indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 9, 9 a, 9 c – 9 f, 9 i-9 n eller 9 p eller en ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter §§ 9-9 f, 9 i-9 n eller 9 p. Det bemærkes, at det efter forslaget ikke har betydning, om der er tale om en ansøgning om opholdstilladelse med henblik på varigt eller midlertidigt ophold.

I dag optages biometriske data på opholdsområdet efter reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 380 af 18. april 2008 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1030 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere. Det vurderes ikke, at den nuværende ordning for optagelse af biometri på opholdsområdet giver mulighed for også at optage biometri til brug for identifikation og identitetskontrol, idet en sådan anvendelse ikke ses at være forenelig med forordningens formål, hvorefter optagelse af biometri alene sker til brug for eventuel udstedelse af opholdskort til tredjelandsstatsborgere.

Med den foreslåede bestemmelse i § 40 f, stk. 1, skabes der således en hjemmel i udlændingeloven til at optage fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, der søger om opholdstilladelse eller forlængelse heraf inden for familiesammenførings-, erhvervs- eller studieområdet, til brug for identifikation og identitetskontrol.

Det sikres herved, at der kan ske en entydig, effektiv og pålidelig identitetsfastlæggelse af udlændinge med det formål at kunne verificere de pågældendes identitet samt forhindre uautoriseret brug af persondata eller dokumenter på udlændingeområdet. Myndighederne vil herved kunne have større tillid til, at den identitet, som den pågældende påstår at have, også er den rigtige.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 f, stk. 2, registreres fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, i et centralt register, der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Det bemærkes, at biometriske data om udlændinge, der indgiver ansøgning om opholdstilladelse inden for familiesammenførings-, erhvervs- eller studieområdet, i praksis i overensstemmelse med den nuværende ordning vil blive registreret i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2), der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration. Det bemærkes dog endvidere, at det efter forslaget ikke er en forudsætning, at oplysningerne i fremtiden registreres i netop dette register, men i et centralt register, der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Det forudsættes, at Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration som i dag er de dataansvarlige myndigheder for registeret.

I forbindelse med, at biometriske data opbevares i det centrale register, opbevares der også data om biometrien, herunder såkaldte metadata, dvs. indholdsbeskrivende information, som gør det lettere at udveksle data med andre brugere og systemer. Dette forbedrer mulighederne for fremover at kunne sammenholde biometriske data, som f.eks. optages med henblik på identitetskontrol, med de biometriske data, som allerede opbevares i det centrale register. Ved at anvende data om de biometriske data til at sammenholde med anden biometri fremfor selve biometrifilen, vil belastningen af systemerne ved søgninger minimeres. Det vil også bidrage til at sikre, at der ikke foretages dobbeltregistreringer i registret.

Der er ikke med lovforslaget tilsigtet nogen ændring af det af Rigspolitiet allerede etablerede register. Der henvises til pkt. 2.1.3.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 f, stk. 3, optages der ikke personfotografi efter stk. 1, hvis udlændingen er under 18 år og hensigten er, at udlændingen skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver. 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis der til brug for udstedelse af bevis for opholdstilladelse optages personfotografi af udlændingen.

Der skal således, som det er tilfældet med den nuværende ordning, ikke optages personfotografi af tredjelandsstatsborgere under 18 år, hvis udlændingen har fast ophold hos forældremyndighedens indehaver, medmindre der ansøges om udstedelse af et opholdskort som bevis for opholdstilladelse til udlændingen, og der i den forbindelse bliver optaget personfotografi.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 f, stk. 4, optages der ikke fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen af fysiske grunde ikke er i stand hertil. Endvidere optages der ikke fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen er under 18 år og hensigten er, at udlændingen skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver, eller hvis udlændingen er under 6 år. 2. pkt. finder ikke anvendelse, hvis der til brug for udstedelse af bevis for opholdstilladelse optages fingeraftryk af udlændingen.

Der skal således, som det er tilfældet med den nuværende ordning, ikke optages fingeraftryk af tredjelandsstatsborgere, hvis udlændingen af fysiske grunde ikke er i stand hertil. Der skal heller ikke optages fingeraftryk, hvis udlændingen er under 18 år og hensigten er, at udlændingen skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver, eller hvis udlændingen er under 6 år, medmindre der ansøges om udstedelse af et opholdskort som bevis for opholdstilladelse til udlændingen, og der i den forbindelse bliver optaget fingeraftryk.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 f, stk. 5, opbevares fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, i 30 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet.

Det bemærkes, at det med lovforslaget forudsættes, at det i tilfælde, hvor der allerede er optaget fingeraftryk og personfotografi af en udlænding, vil være de senest optagne fingeraftryk og personfotografier, der opbevares i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Det sikres med den foreslåede bestemmelse, at der skabes hjemmel til, at fingeraftryk og personfotografi, der allerede optages af udlændinge, der indgiver ansøgning om opholdstilladelse inden for familiesammenførings-, erhvervs- eller studieområdet, kan opbevares i 30 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet med henblik på identifikation og identitetskontrol.

Det bemærkes, at det med lovforslaget forudsættes, at fingeraftryk og personfotografi, som myndighederne optager efter den foreslåede bestemmelse i § 40 f, stk. 1, bliver slettet hos de pågældende myndigheder i forbindelse med, at disse myndigheder fremsender dataene om ansøgerne til registrering i det centrale register, der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 f, stk. 6, kan fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet, politiet, SKAT og kommunerne til de i stk. 1 anførte formål.

Det sikres herved, at adgangen til de biometriske data i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2) er begrænset til de myndigheder, hvor behandlingen af bio-

metriske data er nødvendig af hensyn til udførelsen af de pågældende myndigheders opgaver, herunder at myndighederne i den forbindelse kan identificere og kontrollere udlændinge.

Det bemærkes i den forbindelse, at begrebet behandling efter persondatalovens § 3, stk. 1, nr. 2, skal forstås som enhver operation eller række af operationer med eller uden brug af elektronisk databehandling, som oplysninger gøres til genstand for. Myndighedernes behandling af biometriske data skal efter forslaget til enhver tid ske i overensstemmelse med gældende persondataret og de i øvrigt fastsatte betingelser for behandling af persondata, herunder orientering af udlændingen. Der er ikke med lovforslaget tilsigtet nogen ændring af forståelsen af begrebet behandling.

I forhold til kommunerne bemærkes det, at den foreslåede bestemmelse har til hensigt at forbedre kommunernes muligheder for at kontrollere udbetalingen af sociale ydelser og afsløre socialt bedrageri.

Af den foreslåede bestemmelse fremgår endvidere, at fingeraftryk og personfotografi bl.a. kan behandles af udlændingemyndighederne, dvs. de myndigheder, som til enhver tid har ansvaret for at føre kontrol på udlændingeområdet. I dag omfatter det Udlændinge- og Integrationsministeriet, Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration (SIRI), Flygtningenævnet, Udlændingenævnet, samt Statsforvaltningen.

Det vil være nødvendigt nærmere at tage stilling til, hvilke IT-tekniske tiltag mv. der er påkrævede for at muliggøre en udmøntning i praksis af den foreslåede adgang til bl.a. at sammenholde biometriske data.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 10.

2.3.3. Udlændingelovens § 40 g

Det foreslås med lovforslaget, at der i udlændingeloven indsættes en hjemmel til at optage fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, der indgiver ansøgning om visum til Danmark i overensstemmelse med reglerne i visumkodeksen, til brug for identifikation og identitetskontrol, og at disse biometriske data registreres i et centralt register samt opbevares i 30 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet.

Det foreslås endvidere, at de biometriske data skal kunne behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet, politiet, SKAT og kommunerne.

Efter forslaget indsættes der således i udlændingeloven en § 40 g, hvorefter der i henhold til stk. 1 til brug for identifikation og identitetskontrol optages fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, som indgiver ansøgning om visum til Danmark i overensstemmelse med reglerne i visumkodeksen.

På visumområdet optages der i dag biometri i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af data mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) med henblik på

videregivelse til VIS. Det vurderes ikke, at den nuværende ordning for optagelse af biometri på visumområdet giver mulighed for at optage biometri til brug for identifikation og identitetskontrol, idet en sådan anvendelse ikke ses at være foreneligt med forordningens formål, hvorefter optagelse af biometri alene sker med henblik på verifikation og identifikation af udlændinge i forbindelse med behandlingen af visumsager.

Med den foreslåede bestemmelse i § 40 g, stk. 1, skabes der således en hjemmel i udlændingeloven til at optage fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, der indgiver ansøgning om visum til Danmark, til brug for identifikation og identitetskontrol.

Det bemærkes, at det med lovforslaget forudsættes, at det i tilfælde, hvor der allerede er optaget fingeraftryk og personfotografi af en udlænding, vil være de senest optagne fingeraftryk og personfotografier, der opbevares i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Det sikres med den foreslåede bestemmelse, at der kan ske en entydig, effektiv og pålidelig identitetsfastlæggelse af udlændinge med det formål at kunne verificere de pågældendes identitet samt forhindre uautoriseret brug af persondata eller dokumenter på udlændingeområdet. Myndighederne vil herved kunne have større tillid til, at den identitet, som den pågældende oplyser, også er den rigtige.

Det bemærkes i den forbindelse, at en ansøgning om visum efter de gældende regler i visumbekendtgørelsen alene tages under behandling, hvis ansøgningen er antagelig i visumkodeksens forstand, dvs. der er optaget fingeraftryk og personfotografi af ansøgeren. Der henvises til pkt. 2.1.5.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 g, stk. 2, registreres fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, i et centralt register, der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

De biometriske data, der optages i forbindelse med indgivelse af en ansøgning om visum til Danmark, vil i praksis blive registreret i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2), der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration. Det bemærkes, at det efter forslaget ikke er en forudsætning, at oplysningerne i fremtiden registreres i netop dette register, men i et centralt register, der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Det forudsættes, at Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration som i dag er de dataansvarlige myndigheder for registeret.

I forbindelse med at, biometriske data opbevares i det centrale register, opbevares der også data om biometrien, herunder såkaldte metadata, dvs. indholdsbeskrivende information, som gør det lettere at udveksle data med andre brugere og systemer. Dette forbedrer mulighederne for fremover at kunne sammenholde biometriske data, som f.eks. optages med henblik på identitetskontrol, med de biometriske data, som allerede opbevares i det centrale register. Ved at anvende data om de biometriske data til at sammenholde med anden biometri fremfor selve biometrifilen, vil belastningen af systemerne ved

søgninger minimeres. Det vil også bidrage til at sikre, at der ikke foretages dobbeltregistreringer i registret.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 g, stk. 3, optages der ikke fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen er fritaget for dette krav i medfør af visumkodeksen.

Det betyder, at børn under 12 år, at personer, for hvilke det er fysisk umuligt at optage fingeraftryk, at stats- og regeringschefer og medlemmer af den nationale regering med ledsagende ægtefæller samt medlemmer af deres officielle delegation, når de er indbudt af medlemsstaters regeringer eller af internationale organisationer i officielt øjemed, samt at regenter og andre højtstående medlemmer af en kongefamilie, når de er indbudt af medlemsstaters regeringer eller af internationale organisationer i officielt øjemed, er fritaget for kravet om at afgive fingeraftryk, jf. visumkodeksens artikel 13, stk. 7.

Der vil således med lovforslaget ikke ske en ændring af den nuværende ordning om fritagelse af fingeraftryk for visumansøgere.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 g, stk. 4, opbevares fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, i 30 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet.

Det sikres herved, at der er hjemmel til at opbevare fingeraftryk og personfotografi om udlændinge, der indgiver ansøgning om visum til Danmark, i 30 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet med henblik på identifikation og identitetskontrol.

Det bemærkes, at det med lovforslaget forudsættes, at fingeraftryk og personfotografi, som myndighederne optager efter den foreslåede bestemmelse i § 40 g, stk. 1, bliver slettet hos de pågældende myndigheder, i forbindelse med, at disse myndigheder fremsender dataene om ansøgerne til registrering i det centrale register, der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 g, stk. 5, kan fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet, politiet, SKAT og kommunerne til de i stk. 1 anførte formål.

Det sikres herved, at adgangen til de biometriske data i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2) er begrænset til de myndigheder, hvor behandlingen af biometriske data er nødvendig af hensyn til udførelsen af de pågældende myndigheders opgaver, herunder at myndighederne i den forbindelse kan identificere og kontrollere udlændinge.

Det bemærkes i den forbindelse, at begrebet behandling efter persondatalovens § 3, stk. 1, nr. 2, skal forstås som enhver operation eller række af operationer med eller uden brug af elektronisk databehandling, som oplysninger gøres til genstand for. Myndighedernes behandling af biometriske data skal efter forslaget til enhver tid ske i overensstemmelse med gældende persondatalov og de i øvrigt fastsatte betingelser for behandling af per-

sondata, herunder orientering af udlændingen. Der er ikke med lovforslaget tilsigtet nogen ændring af forståelsen af begrebet behandling.

I forhold til kommunerne bemærkes det, at den foreslåede bestemmelse navnlig har til hensigt at styrke kommunernes muligheder for at kontrollere udbetalingen af sociale ydelser og afsløre socialt bedrageri.

Af den foreslåede bestemmelse fremgår endvidere, at fingeraftryk og personfotografi bl.a. kan behandles af udlændingemyndighederne, dvs. de myndigheder, som til enhver tid har ansvaret for at føre kontrol på udlændingeområdet. I dag omfatter det Udlændinge- og Integrationsministeriet, Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration (SIRI), Flygtningenævnet, Udlændingenævnet, samt Statsforvaltningen.

Det vil være nødvendigt nærmere at tage stilling til, hvilke IT-tekniske tiltag der er påkrævede for at muliggøre en udmøntning i praksis af den foreslåede adgang til bl.a. at sammenholde biometriske data.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 10.

2.3.4. Udlændingelovens § 47 b

Med lovforslaget foreslås det endvidere, at der i udlændingeloven indsættes en hjemmel til at afvise en ansøgning om opholdstilladelse inden for familiesammenførings-, erhvervs- eller studieområdet eller en ansøgning om forlængelse heraf, hvis en udlænding ikke afgiver fingeraftryk og personfotografi til brug for identifikation og identitetskontrol.

Der foreslås således, at der i udlændingelovens § 47 b, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., indsættes en henvisning til den i lovforslaget foreslåede bestemmelse § 40 f. En ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 9, 9 a, 9 c-9 f, 9 i-9 n eller 9 p samt en ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter §§ 9-9 f, 9 i-9 n eller 9 p, afvises således efter forslaget, hvis ansøgeren i forbindelse med ansøgningens indgivelse ikke vil afgive personfotografi eller medvirke til optagelse af fingeraftryk efter den foreslåede bestemmelse i § 40 f.

Herved sikres det, at tredjelandssstatsborgere ved indgivelse af en ansøgning om opholdstilladelse på familiesammenførings-, erhvervs- og studieområdet eller en forlængelse heraf afgiver fingeraftryk og personfotografi, som er nødvendige for, at myndigheder kan udføre en entydig, effektiv og pålidelig identitetsfastlæggelse og identitetskontrol, idet ansøgningen, hvis den pågældende afviser at få optaget personfotografi eller ikke vil medvirke til optagelse af fingeraftryk, afvises.

Efter den eksisterende bestemmelse i udlændingelovens § 47 b, stk. 1, 2. pkt., kan en ansøgning dog ikke afvises under henvisning til, at ansøgeren ikke vil medvirke til optagelse af personfotografi til brug for identifikation og identitetskontrol, hvis ansøgeren er under 18 år og hensigten er, at pågældende skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver.

Efter den eksisterende bestemmelse i udlændingelovens § 47 b, stk. 2, 2. pkt., kan en ansøgning heller ikke afvises under henvisning til, at ansøgeren ikke vil medvirke til optagelse af fingeraftryk til brug for identifikation og identitetskontrol, hvis ansøgeren af fysiske grunde ikke er i stand hertil, hvis ansøgeren er under 6 år, eller hvis ansøgeren er under 18 år og hensigten er, at ansøgeren skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 13.

2.4. Forholdet til persondataretten

EU's persondatadirektiv (nr. 95/46/EF) blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 429 af 31. maj 2000 med senere ændringer om behandling af personoplysninger (persondataloven).

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder, at den tiltænkte behandling af biometriske data af udlændinge i forbindelse med optagelse og opbevaring til brug for identifikation og identitetskontrol ligger inden for rammerne af persondataloven.

Det bemærkes i den forbindelse, at der med lovforslaget ikke er tiltænkt en indskrænkning af udlændinges retsstilling efter persondataloven.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder endvidere, at den tiltænkte behandling af biometriske data ligger inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af persondata og om fri udveksling af sådanne data og om ophævelse af direktiv 95/45/EF (generel forordning om databeskyttelse), der gælder umiddelbart i hver medlemsstat, og som skal anvendes fra den 25. maj 2018.

Det bemærkes, at Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration efter forslaget fortsat vil være de dataansvarlige myndigheder for behandlingen af biometriske data om udlændinge, der behandles på opholds-, asyl- og visumområdet. Udlændinge- og Integrationsministeriet, Flygtningenævnet, Udlændingenævnet, Statsforvaltningen, Udenrigsministeriet, politiet, SKAT og kommunerne vil efter forslaget være databehandlere.

De biometriske data vil som i dag i praksis blive opbevaret i Den Centrale Adresseregistrløsning for udlændinge (Carl2). Det bemærkes, at det efter forslaget ikke er en forudsætning, at oplysningerne i fremtiden registreres i netop dette register, men i et centralt register.

2.4.1. Behandling af biometriske data

Persondatalovens § 5 indeholder en række regler om indsamling af oplysninger. Det fremgår af stk. 1, at oplysninger skal behandles i overensstemmelse med god databehandlingskik. Det fremgår bl.a. af stk. 2 og 3, at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og senere behandling må ikke være uforenelig med disse formål. Oplysninger, som behandles, skal være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte

mere, end hvad der kræves til opfyldelsen af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, og til de formål, hvortil oplysningerne senere behandles.

Forslaget om øget brug af biometri med henblik på identifikation og identitetskontrol har til formål at sikre en entydig og pålidelig identitetsfastlæggelse af udlændinge, som senere vil kunne anvendes til kontrol- og beskyttelsesmæssige formål, herunder til brug for verifikation af identitet og beskyttelse mod uautoriseret brug af persondata eller dokumenter, for at undgå, at udlændinge opnår ophold eller rettigheder i Danmark på uretmæssigt grundlag.

Persondatalovens § 6 angiver de omstændigheder, hvorunder behandling af oplysninger må finde sted. Det fremgår af stk. 1, nr. 6, at behandling af oplysningerne må finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave, der henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt. Af stk. 1, nr. 7, fremgår det, at behandling af oplysninger må finde sted, hvis behandlingen er nødvendig for, at den dataansvarlige eller den tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, kan forfølge en berettiget interesse, og hensynet til den registrerede ikke overstiger den interesse

Det bemærkes i den forbindelse, at det påhviler udlændingemyndighederne at føre kontrol på udlændingområdet, som pålagt efter udlændingeloven. Til brug for den generelle kontrolindsats på udlændingområdet er det nødvendigt for myndighederne at kunne fastlægge en sikker identifikation af udlændinge, der kan anvendes på tværs af myndighederne for bedre at kunne kontrollere udlændinges identitet. Det har endvidere betydning for varetagelsen af en række andre opgaver, som påhviler myndighederne, herunder f.eks. udbetaling af ydelser.

Efter persondatalovens § 28, stk. 1, skal den dataansvarlige ved indsamling af oplysninger hos den registrerede eller dennes repræsentant give den registrerede meddelelse om 1) den dataansvarliges og dennes repræsentants identitet, 2) formålene med den behandling, hvortil oplysningerne er bestemt, og 3) alle yderligere oplysninger, der under hensyn til de særlige omstændigheder, hvorunder oplysningerne er indsamlet, er nødvendige for, at den registrerede kan varetage sine interesser.

Efter persondatalovens § 29, stk. 1, påhviler det, når oplysningerne ikke er indsamlet hos den registrerede, den dataansvarlige eller dennes repræsentant ved registreringen, eller hvor de indsamlede oplysninger er bestemt til videregivelse til tredjemand, senest når videregivelsen af oplysningerne finder sted, at give den registrerede meddelelse om 1) den dataansvarliges og dennes repræsentants identitet, 2) formålene med den behandling, hvortil oplysningerne er bestemt, og 3) alle yderligere oplysninger, der under hensyn til de særlige omstændigheder, hvorunder oplysningerne er indsamlet, er nødvendige for, at den registrerede kan varetage sine interesser.

Det bemærkes, at det med lovforslaget forudsættes, at den myndighed, der optager og opbevarer fingeraftryk og personfotografi efter de forslåede bestemmelser senest ved registreringen meddeler udlændingen identiteten på den dataansvarlige og dennes repræsentant, at formålet med optagelsen af biometrien er til brug for identifikation og

identitetskontrol, at den optagne biometri opbevares i en periode på 30 år, samt at biometrien i hele denne periode vil kunne anvendes til identifikation og identitetskontrol.

Efter Datatilsynets praksis, som bygger på en tilkendegivelse fra Retsudvalgets flertal i betænkning over lovforslag nr. L 50 af 16. januar 1991 om ændring af lov om offentlige myndigheders registre (registerloven), er det bl.a. en forudsætning, at myndighederne har et klart og utvetydigt retsgrundlag at arbejde på. Det er endvidere en forudsætning, at myndighederne kun lader kontrolordningen tage sigte på fremtidige forhold, medmindre særlige forhold gør sig gældende. Det er en endelig en forudsætning, at borgerne, som berøres af kontrolordningen, i almindelighed gøres opmærksom på myndighedernes adgang til at foretage samkøring i kontroløjemed, inden kontrollen iværksættes, og at samkøring så vidt muligt kun finder sted, hvis de personer, der er omfattet af kontrollen, har fået meddelelse om kontrolordningen, inden de afgiver oplysninger til myndigheden. Efter Datatilsynets praksis skal de personer, der berøres af en kontrol, have forudgående information om, at der foretages kontrol, f.eks. i form af registersamkøring og sammenstilling af registre og oplysninger, jf. persondatalovens § 5, stk. 1, om god databehandlings-skik. Herudover forudsætter samkøring i kontroløjemed efter persondatalovens kapitel 12, at kontrolordningen anmeldes til Datatilsynet.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at de i lovforslaget foreslåede nye muligheder for optagelse og behandling af biometriske data ligger inden for rammerne af persondataloven samt EU-retten om databeskyttelse.

Udlændinge- og Integrationsministeriet og de myndigheder, der optager og opbevarer biometriske data vil drøfte med Datatilsynet, hvorledes adgangen til at optage fingeraftryk og personfotografi af udlændinge på asyl-, opholds- og visumområdet skal tilrettelægges med henblik på at overholde persondatalovens regler. Der vil endvidere ske anmeldelse af kontrolordningen til Datatilsynet i overensstemmelse med persondatalovens regler.

2.4.2. Opbevaring af biometriske data

Efter persondatalovens § 5, stk. 5, må optagede data ikke opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles.

Det bemærkes i den forbindelse, at der med de foreslåede nye bestemmelser lægges op til, at de biometriske data om udlændinge på asyl-, opholds- og visumområdet, opbevares i en periode på 30 år.

Formålet med at kunne opbevare de biometriske data i en periode på 30 år er, at myndighederne derved i et længerevarende tidsrum hurtigt og sikkert vil kunne foretage den fornødne identifikation og identitetskontrol af udlændinge, der indrejser og opholder sig i Danmark med henblik på at sikre, at myndighederne kender de pågældende udlændinges rette identitet.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at det er nødvendigt for bl.a. politiet og udlændingemyndighederne at kende identiteten på de udlændinge, der indrejser og opholder sig i Danmark. Det vil bl.a. kunne forbygge anvendelsen af falske identiteter. Udlændinge, der opholder sig her i landet, og som gør brug af en falsk identitet, eller som har ukendt baggrund og identitet, kan udgøre en sikkerhedsrisiko og kriminalitetsudfordring.

Det kan således i forhold til forebyggelse og opklaring af kriminalitet i relation til nationens sikkerhed være afgørende, at myndighederne kender identiteten på de udlændinge, der indrejser og opholder sig i Danmark. Det vil ligeledes i forhold til forebyggelse og opklaring af anden kriminalitet som dokumentfalsk og identitetstyveri kunne være afgørende for myndighedernes arbejde. Herudover vil det i mange tilfælde lette myndighedernes arbejde i forhold til at afdække f.eks. socialt bedrageri.

En entydig identifikation af udlændinge ved hjælp af biometri vil endvidere medføre en hurtig og effektiv sagsbehandling af sager i relation til udlændingområdet, idet der ikke skal foretages yderligere undersøgelser af en udlændinges identitet ved mistanke om brug af falske persondata. Myndighedernes mulighed for at kunne opbevare biometriske data i en længere periode er endvidere et vigtigt værktøj for sikre sig mod fejloprettelser af udlændinge i sagsbehandlingssystemerne og de vanskeligheder, det medfører, når udlændinge oprettes med flere forskellige identiteter.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder på den baggrund, at den tiltænkte opbevaringsperiode på 30 år af biometriske data til identifikation og identitetskontrol er nødvendig for myndighedernes arbejde. Det er således Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at opbevaringsperioden på 30 år ligger inden for rammerne af persondataloven.

3. Øget brug af biometri på EU-området

3.1. Gældende ret

Det følger af udlændingelovens § 46 c, 1. pkt., at udlændinge- og integrationsministeren bl.a. kan fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang afgørelser om meddelelse, forlængelse, bortfald og inddragelse af registreringsbeviser og opholdskort efter § 6, kan træffes af andre myndigheder end Udlændingestyrelsen.

Bemyndigelsen i udlændingelovens § 46 c er bl.a. anvendt til at udlægge sager om registreringsbeviser og opholdskort efter EU-reglerne til Statsforvaltningen.

Det følger således af § 33, stk. 1, i EU-opholdsbekendtgørelsen, at afgørelser om udstedelse af registreringsbeviser og opholdskort og om ophør af opholdsret og inddragelse af registreringsbeviser og opholdskort træffes af Statsforvaltningen. Efter § 34, stk. 1, i EU-opholdsbekendtgørelsen er Udlændingestyrelsen klageinstans i forhold til de nævnte afgørelser.

Statsforvaltningen er før udstedelse af et registreringsbevis eller et opholdskort forpligtet til at sikre, at grundlaget for at udstede registreringsbeviset eller opholdskortet er til ste-

de. Det påhviler således Statsforvaltningen at sørge for at foretage den nødvendige prøvelse af, om betingelserne for at udstede registreringsbevis og opholdskort er til stede, herunder kontrol af dokumenter.

I praksis foretager Statsforvaltningen identitetskontrol af udlændinge, der søger om ret til ophold efter EU-reglerne, ved manuelt at kontrollere ansøgerens pas eller identitetskort, der derudover sammenholdes med ansøgningen og det medfølgende personfoto. Endvidere benytter Statsforvaltningen sig af en række metoder, herunder maskinelt tjek af rejsedokumenter ved brug af en database i Holland, kontrol af pas ved brug af edb-programmet Pas Check, manuel undersøgelse af dokumenter ved brug af UV-lamper, samt i særlige tilfælde ægthedsvurderinger af dokumenter, der efter anmodning foretages af Rigspolitiet.

Statsforvaltningen har således ikke adgang til hverken at optage eller behandle biometriske data om udlændinge med henblik på at kunne foretage en entydig, effektiv og pålidelig identitetsfastlæggelse af udlændinge.

3.2. Ministeriets overvejelser

I 2016 traf Statsforvaltningen afgørelse i omkring 48.000 sager i medfør af EU-opholdsbekendtgørelsen.

I forbindelse med behandlingen af en ansøgning om ret til ophold efter EU-reglerne påhviler det Statsforvaltningen at påse, at ansøgeren har et lovligt grundlag for ophold her i landet. For at imødegå misbrug af rettigheder kan det efter en konkret vurdering kontrolleres, om ansøgeren har ret til ophold efter EU-reglerne.

Det er Statsforvaltningens erfaring, at det ofte sker, at tredjelandsstatsborgere udgiver sig for at være EU-borgere ved fremvisning af identitetsdokumenter, herunder forfalskede identitetsdokumenter, med det formål at opnå bevis for ret til ophold i Danmark efter EU-reglerne. I sådanne tilfælde er det ikke altid muligt med tilstrækkelig sikkerhed at afdække, om udlændingen afgiver urigtige oplysninger om sin identitet.

Udover at det udgør et samfundsmæssigt problem, at udlændinge opnår ret til ophold i Danmark på uretmæssigt grundlag, kan udlændinge, der gør brug af en falsk identitet, også udgøre en sikkerhedsrisiko og kriminalitetsudfordring. Statsforvaltningen har derfor et legitimt behov for at kende og kontrollere identiteten af de udlændinge, der søger om ret til ophold i Danmark efter EU-reglerne.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder på den baggrund, at identitetskontrollen af udlændinge, der søger om ret til ophold efter EU-reglerne, bør styrkes. Statsforvaltningen bør have bedre muligheder for ved en rimelig begrundet mistanke at kontrollere, om der er tale om en person, der afgiver urigtige oplysninger om sin identitet her i landet. Herudover vil en øget brug af biometri bidrage til at bekæmpe uautoriseret brug af persondata eller dokumenter.

Lovforslaget skal således sikre, at Statsforvaltningen får adgang til at optage og sammenholde fingeraftryk og personfotografi af udlændinge med henblik på identifikation og identitetskontrol, hvis der er en rimelig begrundet mistanke om, at udlændingen afgiver urigtige oplysninger om sin identitet.

3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i udlændingeloven indsættes en hjemmel til at optage fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, der indgiver ansøgning om ret til ophold efter EU-reglerne, til brug for identifikation og identitetskontrol, i tilfælde hvor den pågældende udlænding med rimelig grund mistænkes for at afgive urigtige oplysninger om sin identitet.

Det foreslås endvidere, at de biometriske data skal kunne sammenholdes med data i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2).

Efter forslaget indsættes der således i udlændingeloven en § 40 h, hvorefter der til brug for identifikation og identitetskontrol kan optages fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, som indgiver ansøgning om ret til ophold efter EU-reglerne, og som med rimelig grund mistænkes for at afgive urigtige oplysninger om deres identitet. Efter den foreslåede bestemmelse må fingeraftryk og personfotografi dog ikke optages, hvis formålet hermed kan tilgodeses ved mindre indgribende foranstaltninger.

Det bemærkes, at det i dag er Statsforvaltningen, der behandler ansøgninger om og meddeler ret til ophold efter EU-reglerne med klageadgang til Udlændingestyrelsen. Det vil således i praksis navnlig være Statsforvaltningen, der efter den foreslåede bestemmelse vil optage fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, som med rimelig grund mistænkes for at afgive urigtige oplysninger om deres identitet.

Efter forslaget kan der alene optages fingeraftryk og personfotografi i tilfælde, hvor udlændingen med rimelig grund mistænkes for at afgive urigtige oplysninger om sin identitet. Mistanken skal have en vis styrke. Der skal således efter forslaget foreligge visse konkrete holdepunkter eller objektive omstændigheder, der indikerer, at udlændingen afgiver urigtige oplysninger om sin identitet. Dette kan bl.a. være tilfældet, hvor udlændingen ikke umiddelbart ligner personen på det foto, der fremgår af det af udlændingen fremlagte identitetskort eller pas, eller hvor de fremlagte identitetsdokumenter på grund af form og indhold fremstår uægte.

Efter bestemmelsens 2. pkt. er det endvidere en betingelse, at Statsforvaltningen ikke optager fingeraftryk og personfotografi af en udlænding, hvis det er muligt med mindre indgribende foranstaltninger at fastslå personens identitet. Det vil bl.a. være tilfældet, hvis personen kan fremlægge supplerende identitetsdokumenter m.v., der fremstår ægte og derfor kan lægges til grund for identitetsfastlæggelsen.

Med den foreslåede bestemmelse i § 40 h, stk. 1, 1. pkt., skabes der således en hjemmel i udlændingeloven til at optage fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, der søger om ret til ophold efter EU-reglerne, til brug for identifikation og identitetskontrol, i tilfæl-

de hvor den pågældende udlænding med rimelig grund mistænkes for at afgive urigtige oplysninger om sin identitet.

Det sikres herved, at der – i tilfælde, hvor myndighederne med rimelig grund mistænker den pågældende for at afgive urigtige oplysninger om sin identitet – kan ske en entydig, effektiv og pålidelig identitetsfastlæggelse af vedkommende med det formål at forhindre, at udlændinge opnår uretmæssigt ophold i Danmark efter EU-reglerne.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 h, stk. 2, optages der ikke fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen af fysiske grunde ikke er i stand hertil, eller hvis udlændingen er under 6 år.

Der skal således ikke, som efter de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 1, nr. 6, 8 og 8, registreres og opbevares fingeraftryk af udlændinge, der af fysiske grunde ikke er i stand hertil, eller som er under 6 år.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 h, stk. 3, sammenholdes elektronisk fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, omgående med fingeraftryk og personfotografi, der er registreret i det i de foreslåede bestemmelser i §§ 40 a, stk. 15, 40 b, stk. 14, § 40 f, stk. 2, og § 40 g, stk. 2, nævnte register.

Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, sammenholdes således med biometriske data i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2) i forbindelse med indgivelsen af en ansøgning om ret til ophold efter EU-reglerne, således at man i videst muligt omfang kan undgå urigtige afgørelser på grund af falske identiteter.

At der omgående skal ske sammenholdelse efter den foreslåede bestemmelse i § 40 h, stk. 3, betyder, at myndighederne ikke må registrere og opbevare fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, og senere foretage en sammenholdelse af dataene.

Det vil være nødvendigt nærmere at tage stilling til, hvilke IT-tekniske tiltag der er nødvendige for at muliggøre en udmøntning i praksis af den foreslåede adgang til at sammenholde biometriske data.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 h, stk. 4, skal fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, således også slettes omgående, når de biometriske data er blevet sammenholdt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 40 h, stk. 3.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 10.

Statsforvaltningens behandling af biometriske data skal efter forslaget til enhver tid ske i overensstemmelse med gældende persondataret og de i øvrigt fastsatte betingelser for behandlingen af persondata, herunder orientering af udlændingen.

Det bemærkes, at der med den foreslåede bestemmelse i § 40 h ikke ændres på kompetencefordeling og klageadgang for sager om ophold efter EU-reglerne.

3.4. Forholdet til persondataloven

EU's persondatadirektiv (nr. 95/46/EF) blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 429 af 31. maj 2000 med senere ændringer om behandling af personoplysninger (persondataloven).

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder, at den tiltænkte behandling af biometriske data af udlændinge i forbindelse med optagelse og sammenholdelse til brug for identifikation og identitetskontrol ligger inden for rammerne af persondataloven.

Det bemærkes i den forbindelse, at der med lovforslaget ikke er tiltænkt en indskrænkning af udlændinges retsstilling efter persondataloven.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder endvidere, at den tiltænkte behandling af biometriske data ligger inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af persondata og om fri udveksling af sådanne data og om ophævelse af direktiv 95/45/EF (generel forordning om databeskyttelse), der gælder umiddelbart i hver medlemsstat, og som skal anvendes fra den 25. maj 2018.

Persondatalovens § 5 indeholder en række regler om indsamling af oplysninger. Det fremgår af stk. 1, at oplysninger skal behandles i overensstemmelse med god databehandlings-skik. Det fremgår bl.a. af stk. 2 og 3, at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og senere behandling må ikke være uforenelig med disse formål. Oplysninger, som behandles, skal være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelsen af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, og til de formål, hvortil oplysningerne senere behandles.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 h, stk. 1, kan Statsforvaltningen optage fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, der indgiver ansøgning om ret til ophold efter EU-reglerne, til brug for identifikation og identitetskontrol, i tilfælde hvor den pågældende udlænding med rimelig grund mistænkes for at afgive urigtige oplysninger om sin identitet. Der må efter bestemmelsen ikke optages fingeraftryk og personfotografi, hvis formålet hermed kan tilgodeses ved mindre indgribende foranstaltninger. Der er således tale om et udtrykkeligt angivet og sagligt formål.

Persondatalovens § 6 angiver de omstændigheder, hvorunder behandling af oplysninger må finde sted. Det fremgår af stk. 1, nr. 6, at behandling af oplysningerne må finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave, der henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt. Af stk. 1, nr. 7, fremgår det, at behandling af oplysninger må finde sted, hvis behandlingen er nødvendig for, at den dataansvarlige eller den tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, kan forfølge en berettiget interesse, og hensynet til den registrerede ikke overstiger den interesse.

Efter persondatalovens § 28, stk. 1, skal den dataansvarlige ved indsamling af oplysninger hos den registrerede eller dennes repræsentant give den registrerede meddelelse om 1) den dataansvarliges og dennes repræsentants identitet, 2) formålene med den behand-

ling, hvortil oplysningerne er bestemt, og 3) alle yderligere oplysninger, der under hensyn til de særlige omstændigheder, hvorunder oplysningerne er indsamlet, er nødvendige for, at den registrerede kan varetage sine interesser.

Efter persondatalovens § 29, stk. 1, påhviler det, når oplysningerne ikke er indsamlet hos den registrerede, den dataansvarlige eller dennes repræsentant ved registreringen, eller hvor de indsamlede oplysninger er bestemt til videregivelse til tredjemand, senest når videregivelsen af oplysningerne finder sted, at give den registrerede meddelelse om 1) den dataansvarliges og dennes repræsentants identitet, 2) formålene med den behandling, hvortil oplysningerne er bestemt, og 3) alle yderligere oplysninger, der under hensyn til de særlige omstændigheder, hvorunder oplysningerne er indsamlet, er nødvendige for, at den registrerede kan varetage sine interesser.

Efter Datatilsynets praksis, som bygger på en tilkendegivelse fra Retsudvalgets flertal i betænkning over lovforslag nr. L 50 af 16. januar 1991 om ændring af lov om offentlige myndigheders registre (registerloven), er det bl.a. en forudsætning, at myndighederne har et klart og utvetydigt retsgrundlag at arbejde på. Det er endvidere en forudsætning, at myndighederne kun lader kontrolordningen tage sigte på fremtidige forhold, medmindre særlige forhold gør sig gældende. Det er en endelig en forudsætning, at borgerne, som berøres af kontrolordningen, i almindelighed gøres opmærksom på myndighedernes adgang til at foretage samkøring i kontroløjemed, inden kontrollen iværksættes, og at samkøring så vidt muligt kun finder sted, hvis de personer, der er omfattet af kontrollen, har fået meddelelse om kontrolordningen, inden de afgiver oplysninger til myndigheden. Efter Datatilsynets praksis skal de personer, der berøres af en kontrol, have forudgående information om, at der foretages kontrol, f.eks. i form af registersamkøring og sammenstilling af registre og oplysninger, jf. persondatalovens § 5, stk. 1, om god databehandlings-skik. Herudover forudsætter samkøring i kontroløjemed efter persondatalovens kapitel 12, at kontrolordningen anmeldes til Datatilsynet.

Den foreslåede bestemmelse i § 40 h, stk. 3, indebærer, at de biometriske data skal kunne sammenholdes med data i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2). Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter den foreslåede bestemmelse i § 40 h, stk. 1, sammenholdes således med biometriske data i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2) med henblik på at fastlægge udlændingens identitet i de tilfælde, hvor der er mistanke om, at udlændingen afgiver urigtige oplysninger om sin identitet.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 40 h alene kan anvendes på fremtidige forhold. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter § 40 h, stk. 1, kan således ikke sammenholdes med fingeraftryk og personfotografi, der allerede i dag opbevares i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2), og som er optaget før lovens ikrafttræden.

Det bemærkes endvidere, at det med lovforslaget forudsættes, at statsforvaltningen senest ved registreringen af de optagne fingeraftryk og personfotografi meddeler udlændingen identiteten på den dataansvarlige og dennes repræsentant, og at formålet med optagelsen af biometrien er til brug for identifikation og identitetskontrol, idet udlændingen med rimelig grund mistænkes for at afgive urigtige oplysninger om sin identitet. Udlæn-

dingen bør samtidig orienteres om, at de biometriske data slettes, når dataene er sammenholdt med oplysningerne i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2).

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at de i lovforslaget foreslåede nye muligheder for øget brug af biometri på EU-området ligger inden for rammerne af persondataloven samt EU-retten om databeskyttelse.

Udlændinge- og Integrationsministeriet og Statsforvaltningen vil drøfte med Datatilsynet, hvorledes adgangen til at optage fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, der indgiver ansøgning om ophold efter EU-reglerne, skal tilrettelægges med henblik på at overholde persondatalovens regler. Der vil endvidere ske anmeldelse af kontrolordningen til Datatilsynet i overensstemmelse med persondatalovens regler.

4. Sambehandling af asylsager

4.1. Gældende ret

En ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl) er i forvaltningsretlig forstand en ansøgningssag. De oplysninger, der indhentes og afgives til sagens oplysning, er i vid udstrækning personfølsomme og kan derfor som udgangspunkt kun deles med ansøgeren selv.

Efter persondatalovens § 6, stk. 1, må behandling af oplysninger bl.a. kun finde sted, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke hertil, jf. nr. 1, eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave, der henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt, jf. nr. 6.

Efter persondatalovens § 7, stk. 2, nr. 1, jf. stk. 1, må behandling af oplysninger om race-mæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold og oplysninger om helbredsmæssige og seksuelle forhold kun finde sted, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke hertil.

Efter persondatalovens § 8, stk. 1, må der for den offentlige forvaltning ikke behandles oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold end de i § 7, stk. 1, nævnte, medmindre det er nødvendigt for varetagelsen af myndighedernes opgaver.

Efter persondatalovens § 8, stk. 2, må de i stk. 1 nævnte oplysninger ikke videregives. Videregivelse kan dog ske, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke, jf. § 8, stk. 2, nr. 1, eller hvis videregivelsen er nødvendig for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe, jf. § 8, stk. 2, nr. 3.

Udlændingestyrelsen kan i dag således ikke i forbindelse med behandlingen af en konkret sag vedrørende ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 (asyl) f.eks. beslutte at inddrage oplysninger fra en anden persons asylsag. Dette gælder som udgangspunkt også for Flygt-

ningenævnet i forbindelse med behandlingen af en konkret sag vedrørende klage over afslag på opholdstilladelse efter § 7.

Efter udlændingelovens § 40, stk. 1, 1. pkt., har en udlænding oplysningspligt over for udlændingemyndighederne, idet en udlænding skal meddele de oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til loven kan gives, inddrages eller bortfalde, eller om udlændingen opholder sig eller arbejder lovligt her i landet.

Hvis oplysningspligten efter udlændingelovens § 40, stk. 1, 1. pkt., ikke opfyldes, kan dette i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler indebære, at f.eks. en udlændings ansøgning om opholdstilladelse ikke imødekommes.

Efter udlændingelovens § 40, stk. 1, 4. pkt., kan andre personer, som skønnes at kunne bidrage med oplysninger til brug for sagens behandling, pålægges at meddele de i 1. pkt. nævnte oplysninger.

Udlændingelovens § 40, stk. 1, 4. pkt., blev indsat ved lov nr. 473 af 1. juli 1998. Det følger af de specielle bemærkninger til bestemmelsen, at retsplejelovens regler om vidnefritagelse og vidneudelukkelse ikke finder anvendelse i forbindelse med oplysningspligten over for udlændingemyndighederne. Myndighederne vil dog skulle administrere den foreslåede bestemmelse med respekt af forbuddet om selvinkriminering.

Det følger endvidere af de specielle bemærkninger til bestemmelsen, at den manglende opfyldelse af oplysningspligten efter en konkret vurdering af de i sagen foreliggende oplysninger kan komme ansøgeren til skade og efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder føre til, at der meddeles afslag på ansøgningen. En manglende deltagelse i sagens oplysning vil dog f.eks. ikke kunne tillægges en sådan processuel skadevirkning, hvis den manglende medvirken beror på et modsætningsforhold mellem ansøgeren og de personer, der er oplysningspligtige efter § 40, stk. 1, 4. pkt.

Efter de gældende regler er det således som altovervejende udgangspunkt asylansøgeren, der har rådigheden over, hvilke oplysninger der skal inddrages i forbindelse med behandlingen af vedkommendes ansøgning om asyl.

Endvidere kan asylansøgeren selv bestemme, om han eller hun ønsker ansøgningen om asyl sambehandlet med f.eks. en ægtefælles eller et andet familiemedlems ansøgning om asyl. Ved sambehandling forstås, at flere verserende asylsager kan sagsbehandles og afgøres sammen, og at akterne fra de enkelte sager kan benyttes ved behandlingen af de øvrige sager.

Det bemærkes, at en ansøgning om asyl fra et mindreårigt barn, der ledsages af forældremyndighedsindehaveren, altid sambehandles med forældrerens asylsag. Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet arbejder endvidere ud fra en formodning om, at ægtefæller ønsker deres ansøgninger om opholdstilladelse efter § 7 (asyl) sambehandlet, medmindre den ene ægtefælle aktivt gør opmærksom på, at dette ikke er tilfældet.

Udlændingestyrelsen indhenter dog altid samtykke fra de relevante asylansøgere til, at de pågældendes asylansøgninger sambehandles. Et sådant samtykke kan tilbagekaldes ved, at udlændingen tilkendegiver dette over for Udlændingestyrelsen.

Endvidere indhenter Flygtningenævnet samtykke til sambehandling i de tilfælde, hvor ægtefællerne er indrejst hver for sig, og hvor der er tale om forskellige asylmotiver, samt i de tilfælde, hvor det af sagen fremgår, at der er oplysninger, som ansøgeren ikke ønsker, at ægtefællen skal blive bekendt med. Der søges tillige samtykke, hvis ægtefællerne har ophævet samlivet. Endvidere indhentes der samtykke fra myndige børn, der har et selvstændigt asylmotiv. Herudover indhentes der samtykke til sambehandling fra ansøgere, der i forvejen kender hinanden, f.eks. fjernere beslægtede familiemedlemmer, som er indrejst sammen og har overlappende eller sammenfaldende asylmotiver.

4.2. Ministeriets overvejelser

Ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl) afgøres meget ofte alene på baggrund af asylansøgerens forklaring, fordi der ikke foreligger nogen objektive bevismidler i sagen, eller fordi det ikke har været muligt at indhente samtykke til, at udlændingens asylsag kan sambehandles med en eller flere andre asylsager. Dette gør sig navnlig gældende i såkaldte troværdighedssager, hvor ansøgerens sag afgøres primært ud fra ansøgerens troværdighed. Det er således i disse sager vanskeligt at foretage en tilstrækkelig sagsoplysning, inden der træffes afgørelse i sagen.

For at styrke sagsoplysningen af sager omfattet af udlændingelovens § 7 og dermed muligheden for, at myndighederne træffer den materielt rigtige afgørelse, er det Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at der i udlændingeloven bør tilvejebringes en hjemmel til, at Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet kan beslutte, at to eller flere sager kan sagsbehandles og afgøres sammen.

4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås med lovforslaget, at der i udlændingelovens § 40 indsættes et nyt stk. 2, hvorefter Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet efter en konkret vurdering kan bestemme, at to eller flere sager efter udlændingelovens § 7 skal sambehandles, hvis hensynet til sagens oplysning taler herfor.

Det betyder, at Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet efter en konkret vurdering i hver enkelt sag efter udlændingelovens § 7 kan beslutte, at en række asylsager skal sambehandles, hvis hensynet til sagens oplysning taler herfor.

Det forudsættes med lovforslaget, at Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet i de sager, hvor spørgsmålet om eventuel sambehandling opstår, tager konkret stilling hertil i de enkelte sager samt meddeler sagernes parter denne beslutning, såfremt det bestemmes at sambehandle sagerne.

Det bemærkes, at det efter forslaget alene er sager omfattet af udlændingelovens § 7, der kan sambehandles.

Det er imidlertid med forslaget ikke en betingelse, at der er tale om uafsluttede sager, det vil sige sager, hvori udlændingen endnu ikke er meddelt en afgørelse efter udlændingelovens § 7. Sager, hvori en udlænding tidligere er blevet meddelt afslag på eller meddelt opholdstilladelse efter § 7, vil således efter forslaget kunne indgå i sambehandlingen af en række andre asylsager.

Der vil efter forslaget endvidere kunne ske sambehandling af sager i forbindelse med genoptagelse, inddragelse eller bortfald af en opholdstilladelse efter § 7.

Det bemærkes, at det med lovforslaget ikke er en betingelse, at de udlændinge, hvis sager det overvejes at sambehandle, har en særlig familiemæssig eller anden tæt tilknytning. Det vil således efter forslaget kunne bestemmes at sambehandle sager vedrørende udlændinge, der f.eks. er indrejst sammen, eller som har en vis mindre familiemæssig eller anden tilknytning. Det vil endvidere efter forslaget kunne beslattes f.eks. at sambehandle sager vedrørende udlændinge, der oplyser samme eller lignende asylmotiv, herunder ved behandlingen af grupper af lignende sager, hvor ansøgerne f.eks. kommer fra samme land.

En sambehandling kan således f.eks. være relevant i tilfælde, hvor sagskomplekser eller grupper af asylsager giver anledning til sammenfaldende og indbyrdes forbundne troværdighedsspørgsmål. Et eksempel på dette kan være en gruppe af asylansøgere, som til støtte for asylansøgningen anfører, at de er i risiko for forfølgelse i hjemlandet på grund af deltagelse i den samme demonstration, men hvor ansøgerne fortæller forskelligt om demonstrationens formål, forløb mv. og helt eller delvis i modstrid med de relevante foreliggende baggrundsoplysninger. I dette eksempel vil en samlet behandling og vurdering af oplysningerne fra de enkelte asylansøgere kunne bidrage til at tegne et troværdigt og fyldestgørende billede af de forhold, der påberåbes som grundlag for asylansøgningen.

Det bemærkes, at det efter forslaget ikke er en betingelse, at Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet har en konkret mistanke om, at en udlænding ikke meddeler de oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse efter § 7 kan meddeles, for at beslutte at sambehandle sagen. Det er imidlertid efter forslaget en betingelse, at hensynet til sagens oplysning taler for at sambehandle sagerne.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3.

5. Bevaring af genstande, der må antages at være af betydning for sagens oplysning

5.1. Gældende ret

Efter udlændingelovens § 40, stk. 9, 1. pkt., kan dokumenter og genstande, der må antages at være af betydning for at fastslå en udlændings identitet eller tilknytning til andre lande, tages i bevaring af politiet, hvis det skønnes fornødent.

Efter udlændingelovens § 40, stk. 9, 4. pkt., finder retsplejelovens kapitel 72 og 73 og reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapital 74 anvendelse i samme omfang som i sager, der angår forbrydelser, der kan medføre fængselsstraf.

Det fremgår af betænkning nr. 968/1982 om udlændingeloven, der ligger til grund for bestemmelsen, at de bevismidler, som kan tages i bevaring, først og fremmest er legitimationsdokumenter af enhver art, men der kan også være tale om billetter, regninger, kvitteringer, tøjmærker, ejendele og andre genstande, som kan bidrage til at belyse udlændingens identitet eller tilknytning til andre lande.

Det bemærkes i den forbindelse, at også elektroniske medier som mobiltelefon, tablet m.v. anses for at være omfattet af begrebet genstande og derfor i dag kan tages i bevaring, hvis de må antages at være af betydning for at fastslå en udlændings identitet eller tilknytning til andre lande, og såfremt det skønnes nødvendigt.

Det fremgår endvidere af betænkningen, at beslaglæggelse af dokumenter og genstande, der ønskes taget i bevaring, og ransagning i forbindelse hermed, hvis der ikke foreligger samtykke, skal ske efter retskendelse, medmindre øjemedet ville forspildes ved at afvente en sådan kendelse.

Bestemmelsen kan bringes i anvendelse både over for udlændingen selv og tredjemand.

I praksis finder sikringen af en asylansøgers dokumenter og genstande typisk sted i forbindelse med asylregistreringen, der foretages af politiet, eller første gang politiet antræffer en udlænding med ulovligt ophold i Danmark.

Politiet videregiver herefter oplysningerne til Udlændingestyrelsen med henblik på, at styrelsen kan anvende de tilvejebragte oplysninger i sagsbehandlingen af udlændingens sag.

5.2. Ministeriets overvejelser

I løbet af sommeren og efteråret 2016 har Udlændingestyrelsen i samarbejde med Politiets Efterretningstjeneste (PET) og Udlændingecenter Nordsjælland (UCN) gennemført en undersøgelse af 100 udvalgte asylansøgninger fra statsborgere fra Irak og Syrien med henblik på at identificere og håndtere muligt radikaliserede og/eller udelukkelsesrelevante personer blandt asylansøgere i Danmark på et så tidligt tidspunkt som muligt.

Erfaringerne fra projektet samt fra asylsagsbehandlingen i almindelighed viser, at asylansøgere ofte er i besiddelse af en mobiltelefon, tablet m.v., og at der heri jævnligt kan findes oplysninger af betydning for vurderingen af den pågældendes ansøgning om asyl. Det kan f.eks. være oplysninger af betydning for vurderingen af den pågældendes asylmotiv.

Det er imidlertid i dag alene muligt at tage en udlændings dokumenter og genstande, herunder elektroniske medier, i bevaring, hvis det må antages at være af betydning for at fastslå den pågældendes identitet eller tilknytning til andre lande – og ikke i tilfælde hvor det må antages at være af betydning for sagens oplysning, f.eks. udlændingens asylmotiv.

Det er efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse afgørende, at udlændingemyndighederne har mulighed for at få adgang til alle de dokumenter og genstande, herunder oplysninger, som en udlænding eventuelt har lagret på et elektronisk medie, som kan være med til at belyse den pågældendes asylmotiv.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder derfor, at der i udlændingeloven bør skabes en hjemmel til, at en udlændings dokumenter og genstande, herunder elektroniske medier, der må antages at være af betydning for sagens oplysning, kan tages i bevaring, hvis det skønnes fornødent.

5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås således med lovforslaget, at udlændingelovens § 40, stk. 9, 1. pkt., ændres således, at dokumenter og genstande, der må antages at være af betydning for sagens oplysning, kan tages i bevaring, hvis det skønnes fornødent.

Efter forslaget skal alle dokumenter og genstande, der må antages at være af betydning for sagens oplysning, kunne tages i bevaring. Det bemærkes i den forbindelse, at der efter forslaget ikke behøver at foreligge en vis konkretiseret formodning om, at de pågældende dokumenter eller genstande vil have en betydning for sagens oplysning. Det er således efter forslaget tilstrækkeligt, at der foreligger en antagelse om, at de pågældende dokumenter og genstande eventuelt kan have en betydning for sagens oplysninger.

Efter forslaget skal "sagens oplysning" forstås bredt, således at bl.a. oplysninger af generel betydning for udlændinges asylmotiv, udelukkelsesgrunde samt oplysninger i forhold til statens sikkerhed, f.eks. om udlændingen er omfattet af EU's eller FN's sanktionslister, vil være omfattet af bestemmelsen.

Det bemærkes, at sikringen af en asylansøgers dokumenter og genstande i almindelighed finder sted i forbindelse med asylregistreringen, eller når politiet første gang antræffer en udlænding med ulovligt ophold. Forslaget ændrer ikke herpå.

Det bemærkes endvidere, at retsplejelovens kapitel 72, 73 og 74 om legemsindgreb, ransagning og beslaglæggelse efter forslaget fortsat finder anvendelse. Det betyder, at beslaglæggelse af f.eks. en mobiltelefon, der ønskes taget i bevaring og ransaget i forbindelse dermed, idet den må antages at være af betydning for sagens oplysning, fortsat som udgangspunkt skal ske med udlændingens samtykke. Hvis samtykke ikke kan opnås, skal beslaglæggelse og ransagning ske efter retskendelse, medmindre øjemedet ville forspildes ved at afvente en sådan kendelse.

Det forudsættes med lovforslaget, at politiet som hidtil videregiver dokumenter og genstande, der er taget i bevaring i medfør af udlændingelovens § 40, stk. 9, til Udlændingestyrelsen med henblik på, at styrelsen kan anvende de oplysninger, der fremgår af de genstande, der er taget i bevaring, i sagsbehandlingen af udlændingens sag.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4.

6. Præcisering af udlændingelovens § 40 c, stk. 1, om dna-undersøgelser

6.1. *Gældende ret*

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 40 c, stk. 1, kan Udlændingestyrelsen og Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet (nu Udlændinge- og Integrationsministeriet) ved behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, kræve, at ansøgeren og den person, til hvem ansøgeren oplyser at have den familiemæssige tilknytning, som skal danne grundlag for opholdstilladelsen, medvirker til en dna-undersøgelse med henblik på at fastslå den familiemæssige tilknytning, såfremt denne ikke på anden måde kan anses for tilstrækkeligt dokumenteret.

Hvis den familiemæssige tilknytning, som ansøgeren har anført i forbindelse med en ansøgning om familiesammenføring, ikke er tilstrækkeligt dokumenteret, kan udlændingemyndighederne således kræve, at ansøgeren og den herboende reference medvirker til en dna-undersøgelse med henblik på at fastslå tilknytningen.

Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis der ikke er fremlagt dokumentation for slægtskabet, eller hvis de dokumenter, der fremlægges, ikke kan ægthedsvurderes, f.eks. på grund af forholdene i ansøgerens hjemland. Om den familiemæssige tilknytning kan anses for tilstrækkeligt dokumenteret, vil bero på en konkret vurdering af alle oplysninger i sagen.

Både ansøgerens og referencens undladelse af at medvirke til en dna-undersøgelse kan efter en konkret vurdering af oplysningerne i sagen komme ansøgeren til skade og således føre til, at der meddeles afslag på ansøgningen om familiesammenføring. Ved denne vurdering kan der bl.a. lægges vægt på, med hvilken sikkerhed de foreliggende oplysninger fastslår slægtskabet, og om den manglende medvirken beror på undskyldelige omstændigheder.

6.2. *Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 40 c, stk. 1, vedrører efter sin ordlyd udlændingemyndighedernes mulighed for ved behandlingen af ansøgninger om familiesammenføring efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, at kræve, at ansøgeren og den person, til hvem ansøgeren oplyser at have den familiemæssige tilknytning, som skal danne grundlag for opholdstilladelsen, medvirker til en dna-undersøgelse med henblik på at fastslå den familiemæssige tilknytning, såfremt denne ikke på anden måde kan anses for tilstrækkeligt dokumenteret.

Det fremgår således af ordlyden af udlændingelovens § 40 c, stk. 1, at bestemmelsen omfatter dna-undersøgelser med henblik på at fastslå den familiemæssige tilknytning, som ansøgeren har oplyst i forbindelse med ansøgningen.

Det fremgår derimod ikke klart af bestemmelsens ordlyd, at udlændingemyndighederne kan kræve, at ansøgeren og referencen medvirker til en dna-undersøgelse i tilfælde, hvor der er en konkret mistanke om, at den familiemæssige tilknytning, der er oplyst om, ikke

foreligger. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor der er ansøgt om ægtefællesammenføring, men hvor udlændingemyndighederne har en konkret mistanke om, at de pågældende er søskende.

Det foreslås derfor at præcisere udlændingelovens § 40 c, stk. 1, således at det klart fremgår af bestemmelsens ordlyd, at den også omfatter krav om medvirken til en dna-undersøgelse med henblik på at fastslå, at der er en anden familiemæssig tilknytning end den, som ansøgeren angiver.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget giver mulighed for, at danske myndigheder i videre omfang kan optage, opbevare og behandle biometriske data om udlændinge.

På finansloven for 2017 er der afsat 3 mio. kr. i 2017 samt 1,0 mio. kr. årligt i 2018-2020 til finansiering af udgifterne forbundet med en udvidelse af opbevaringskapaciteten for biometriske data om udlændinge.

Lovforslaget medfører i sig selv ikke øvrige økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

Etablering af en egentlig it-understøttelse af danske myndigheders mulighed for i videre omfang at registrere og behandle biometriske data om udlændinge vil være forbundet med merudgifter. Udgifterne til it-understøttelse af myndighedernes digitale adgang til at behandle og sammenholde biometriske data om udlændinge skal nærmere belyses i forbindelse med en analyse af de fornødne it-tekniske tiltag. Der er ikke afsat midler hertil på finansloven for 2017.

8. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

9. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

10. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

11. Forholdet til EU-retten og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Det følger af artikel 21, stk. 1, i Traktaten om Den Europæiske Union (TEUF), at enhver EU-borger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de be-

grænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaterne og i gennemførelsesbestemmelserne hertil.

Nærmere betingelser for udøvelse af retten til fri bevægelighed og ophold i medlemsstaterne for unionsborgere og deres familiemedlemmer er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (opholdsdirektivet).

Medlemsstaterne kan i henhold til artikel 35 i opholdsdirektivet træffe de nødvendige foranstaltninger til at nægte, ophæve eller tilbagekalde rettigheder i henhold til direktivet, når der er tale om misbrug af rettigheder eller om svig, som f.eks. proformaægteskab, forudsat at sådanne foranstaltninger står i rimeligt forhold til misbruget og er omfattet af de proceduremæssige garantier fastsat i direktivets artikel 30 og 31.

Bestemmelsen omfatter f.eks. proformaægteskaber, falsk erklæring over for myndighederne og brug af falske og forfalskede dokumenter. I hvert tilfælde skal der foretages en konkret og individuel vurdering.

Optagelse af fingeraftryk og personfotografi udgør et indgreb i retten til respekt for privatliv og beskyttelse af personoplysninger, jf. chartrets artikel 7 og 8. Det følger af chartrets artikel 51, stk. 1, at det finder anvendelse, når medlemsstaterne gennemfører EU-retten, hvilket der er tale om, når der ansøges om ret til ophold efter opholdsdirektivet.

Optagelse af fingeraftryk og personfotografi udgør tillige et indgreb i retten til respekt for privatliv efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 8. De rettigheder, der sikres ved chartrets artikel 7, svarer imidlertid til dem, der er sikret ved EMRK artikel 8, jf. herved den forklarende rapport til charterets artikel 7. Endvidere er bestemmelsen i chartrets artikel 8 bl.a. baseret på EMRK artikel 8, jf. herved den forklarende rapport til chartrets artikel 8. Lovforslaget vurderes på den baggrund alene i forhold til chartrets artikel 7 og 8.

Det i lovforslagets pkt. 3 anførte mål bag den foreslåede bestemmelse om optagelse af biometri af udlændinge, som indgiver ansøgning om ret til ophold efter EU-reglerne, og som med rimelig grund mistænkes for at afgive urigtige oplysninger om deres identitet, er efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse i overensstemmelse med opholdsdirektivets artikel 35 og chartrets artikel 7 og 8. Det er endvidere Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at bestemmelsen ikke går videre end nødvendigt for at nå det mål.

Det bemærkes i den forbindelse, at der kun vil blive optaget fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, der indgiver ansøgning om ophold efter EU-reglerne, samt ske en sammenholdelse af de biometriske data med data i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2) i de tilfælde, hvor den pågældende udlænding med rimelig grund mistænkes for at afgive urigtige oplysninger om sin identitet. Det bemærkes endvidere, at det følger af den foreslåede bestemmelse, at der ikke vil blive optaget fingeraftryk og personfotografi af en udlænding, hvis det er muligt med mindre indgribende foranstalt-

ninger at fastslå personens identitet. Det vil bl.a. være tilfældet, hvis personen kan fremlægge supplerende identitetsdokumenter m.v.

Det bemærkes i øvrigt, at optagne fingeraftryk og personfotografi slettes, så snart de i forbindelse med ansøgningen om ophold er blevet sammenholdt.

På den baggrund er det Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at den foreslåede ændring af udlændingeloven er i overensstemmelse med EU-retten.

13. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 10. februar 2017 til den 10. marts 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Amnesty Nu, Amnesty International, Asylret, Bedsteforældre for Asyl, Børnerådet, Børns vilkår, Centralorganisationernes Fællesudvalg CFU, Danes Worldwide, Danish Biometrics, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureauforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske Universiteter, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i Danmark, Det Kriminalpræventive Råd, Digitaliseringsstyrelsen, DIGNITY – Dansk Institut mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Finansrådet, Flygtningenævnet, Fredsfonden, Folkehøjskolernes forening i Danmark, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Færøernes Landsstyre, HK/ Danmark, Indvandrermedicinsk Klinik, Odense Universitetshospital, Indvandreradgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Kirkernes Integrations-tjeneste, Kommunernes Landsforening, Landsforeningen Adoption og Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsorganisationen LO, Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), PRO-Vest, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Red Barnet, Refugees Welcome, Retspolitisk Forening, Rigspolitiet, Røde Kors, Rådet for Etniske Minoriteter, Samtlige byretter, SKAT, SOS mod Racisme, Statsforvaltningen, Sø- og Handelsretten, Tilsynet med Efterretningstjenesterne, Udlændingenævnet, Ungdommens Røde Kors, UNHCR Regional Repræsentation for Northern Europe, UNICEF Danmark, Ægteskab Uden Grænser, 3 F.

14. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	På finansloven for 2017 er der afsat 3 mio. kr. i 2017 samt 1,0 mio. kr. årligt i 2018-2020 til finansiering af udgifterne forbundet med en udvidelse af opbevaringskapaciteten for biometriske data om ud-

		lændinge.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget vurderes at være i overensstemmelse med Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), herunder artikel 21, og med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område mv. Lovforslaget vurderes endvidere at være i overensstemmelse med EU's Charter om grundlæggende rettigheder.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 3

Ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl) afgøres meget ofte alene på baggrund af asylansøgerens forklaring, fordi der ikke foreligger nogen objektive bevismidler i sagen, eller fordi det ikke har været muligt at indhente samtykke til, at udlændingens asylsag kan sambehandles med en eller flere andre asylsager. Dette gør sig navnlig gældende i såkaldte troværdighedssager, hvor ansøgerens sag afgøres primært ud fra ansøgerens troværdighed. Det er således i disse sager vanskeligt at foretage en tilstrækkelig sagsoplysning, inden der træffes afgørelse i sagen.

Det foreslås således med lovforslaget, at der i udlændingelovens § 40 indsættes et nyt stk. 2, hvorefter Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet efter en konkret vurdering kan bestemme, at to eller flere sager efter udlændingelovens § 7 skal sambehandles, hvis hensynet til sagens oplysning taler herfor.

Det betyder, at Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet efter en konkret vurdering i hver enkelt sag efter udlændingelovens § 7 kan beslutte, at en række asylsager skal sambehandles, uden at der foreligger et samtykke fra de relevante asylansøgere, hvis hensynet til sagens oplysning taler herfor.

Til nr. 4

Asylansøgere er ofte i besiddelse af en mobiltelefon, tablet m.v., og heri kan der jævnligt findes oplysninger af betydning for vurderingen af den pågældendes ansøgning om asyl. Det kan f.eks. være oplysninger af betydning for vurderingen af den pågældendes asylmotiv.

Det foreslås således med lovforslaget, at udlændingelovens § 40, stk. 9, 1. pkt., ændres således, at dokumenter og genstande, der må antages at være af betydning for sagens oplysning, kan tages i bevaring, hvis det skønnes fornødent.

Det betyder, at alle dokumenter og genstande, der må antages at være af betydning for sagens oplysning, vil kunne tages i bevaring. Det bemærkes i den forbindelse, at der efter forslaget ikke behøver at foreligge en vis konkretiseret formodning om, at de pågældende dokumenter eller genstande vil have en betydning for sagens oplysning. Det er således

efter forslaget tilstrækkeligt, at der foreligger en antagelse om, at de pågældende dokumenter og genstande eventuelt kan have en betydning for sagens oplysninger.

Retsplejelovens kapitel 72, 73 og 74 om legemsindgreb, ransagning og beslaglæggelse vil efter forslaget fortsat finde anvendelse. Det betyder, at beslaglæggelse af f.eks. en mobiltelefon, der ønskes taget i bevaring og ransaget i forbindelse dermed, idet den må antages at være af betydning for sagens oplysning, fortsat som udgangspunkt skal ske med udlændingens samtykke. Hvis samtykke ikke kan opnås, skal beslaglæggelse og ransagning ske efter retskendelse, medmindre øjemedet ville forspildes ved at afvente en sådan kendelse.

I praksis finder sikringen af en asylansøgers dokumenter og genstande typisk sted i forbindelse med asylregistreringen, der foretages af politiet, eller første gang politiet antræffer en udlænding med ulovligt ophold i Danmark.

Politiet videregiver herefter oplysningerne til Udlændingestyrelsen med henblik på, at styrelsen kan anvende de tilvejebragte oplysninger i sagsbehandlingen af udlændingens sag.

Til nr. 5

Efter lovforslaget præciseres § 40 a, stk. 2, nr. 3, således at der kan optages fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, hvis dette skønnes hensigtsmæssigt med henblik på identitetskontrol af den pågældende.

Det betyder, at politiet samt udlændingemyndighederne, herunder navnlig Udlændingestyrelsen, vil kunne optage fingeraftryk og personfotografi i tilfælde, hvor der ikke er fuld sikkerhed om en udlændinges identitet, med henblik på verifikation og kontrol af den pågældendes identitet. Det bemærkes i den forbindelse, at den foreslåede bestemmelse ikke er til hinder for, at andre aktører, herunder private, som udfører opgaver for udlændingemyndighederne f.eks. en asyloperatør, kan optage fingeraftryk og personfotografi, hvis det skønnes hensigtsmæssigt med henblik på identitetskontrol af den pågældende.

Politiet og udlændingemyndighederne, herunder f.eks. en asyloperatør, vil således efter forslaget få mulighed for at kunne kontrollere, om den korrekte udlænding er mødt op til samtaler, møder m.v., og om det er den korrekte udlænding, som er fremmødt for f.eks. at få udbetalt en ydelse.

Til nr. 6

Det foreslås med lovforslaget, at der i udlændingelovens § 40 a indsættes et stk. 14, hvorefter fingeraftryk og personfotografi, der er optaget i medfør af § 40 a, stk. 1, nr. 1 (ansøgning om asyl) og 3 (forlængelse af opholdstilladelse, der er meddelt efter §§ 7 eller 8), til brug for identifikation og identitetskontrol, opbevares i 30 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet. Det bemærkes, at det efter forslaget ikke har betydning, om der er tale om en ansøgning om opholdstilladelse med henblik på varigt eller midlertidigt ophold.

Med den foreslåede bestemmelse § 40 a, stk. 14, skabes der således hjemmel til, at de fingeraftryk og personfotografi, der allerede optages af udlændinge, der har indgivet ansøgning om asyl eller forlængelse af opholdstilladelse som flygtning her i landet, kan opbevares i 30 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet med henblik på identifikation og identitetskontrol.

Det sikres herved, at der kan ske en entydig, effektiv og pålidelig identifikation af udlændinge med det formål at kunne verificere de pågældendes identitet samt forhindre uautoriseret brug af persondata eller dokumenter på udlændingeområdet. Det sikres endvidere, at en sådan identifikation og verifikation kan ske i en periode på 30 år efter optagelsen af de biometriske data. Myndighederne vil herved kunne have større tillid til, at den identitet, som den pågældende oplyser, også er den rigtige.

Efter forslaget indsættes der endvidere i udlændingelovens § 40 a et stk. 15, hvorefter de fingeraftryk og personfotografi, der kan opbevares i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 40 a, stk. 14, registreres i et centralt register, der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Dette betyder, at optagne biometriske data om udlændinge på asylområdet i praksis vil blive registreret i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2). Det bemærkes dog, at det efter forslaget ikke er en forudsætning, at oplysningerne i fremtiden registreres i netop dette register, men i et centralt register, der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration. Det forudsættes, at Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration som i dag er de dataansvarlige myndigheder for registeret.

Efter forslaget indsættes der desuden i udlændingelovens § 40 a et stk. 16, hvorefter fingeraftryk og personfotografi, der opbevares i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 40 a, stk. 14, kan behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet, politiet, SKAT og kommunerne til de i § 40 a, stk. 14, anførte formål.

Det sikres herved, at adgangen til de biometriske data i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2) er begrænset til de myndigheder, hvor behandlingen af biometriske data er nødvendig af hensyn til udførelsen af de pågældende myndigheds opgaver, herunder at myndighederne i den forbindelse kan identificere og kontrollere udlændinge.

Til nr. 7

Efter lovforslaget præciseres § 40 b, stk. 2, nr. 1, således at der kan optages fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, hvis dette skønnes hensigtsmæssigt med henblik på identitetskontrol af den pågældende.

Det betyder, at politiet samt udlændingemyndighederne, herunder navnlig Udlændingestyrelsen, vil kunne optage fingeraftryk og personfotografi i tilfælde, hvor der ikke er fuld sikkerhed om en udlændinges identitet, med henblik på verifikation og kontrol af den

pågældendes identitet. Det bemærkes i den forbindelse, at den foreslåede bestemmelse ikke er til hinder for, at andre aktører, herunder private, som udfører opgaver for udlændingemyndighederne f.eks. en asyloperatør, kan optage fingeraftryk og personfotografi, hvis det skønnes hensigtsmæssigt med henblik på identitetskontrol af den pågældende.

Politiet og udlændingemyndighederne, herunder f.eks. en asyloperatør, vil således efter forslaget få mulighed for at kunne kontrollere, om den korrekte udlænding er mødt op til samtaler, møder m.v., og om det er den korrekte udlænding, som er fremmødt for f.eks. at få udbetalt en ydelse.

Til nr. 8

Det foreslås med lovforslaget, at der i udlændingelovens § 40 b indsættes et stk. 13, hvorefter fingeraftryk og personfotografi, der er optaget i medfør af § 40 b, stk. 1 (ansøgning om asyl og forlængelse af opholdstilladelse, der er meddelt efter §§ 7 eller 8), til brug for identifikation og identitetskontrol, opbevares i 30 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet. Det bemærkes, at det efter forslaget ikke har betydning, om der er tale om en ansøgning om opholdstilladelse med henblik på varigt eller midlertidigt ophold.

Med den foreslåede bestemmelse § 40 b, stk. 13, skabes der således hjemmel til, at de fingeraftryk og personfotografi, der allerede optages af udlændinge, der har indgivet ansøgning om asyl eller forlængelse af opholdstilladelse som flygtning her i landet, kan opbevares i 30 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet med henblik på identifikation og identitetskontrol.

Det sikres herved, at der kan ske en entydig, effektiv og pålidelig identifikation af udlændinge med det formål at kunne verificere de pågældendes identitet samt forhindre uautoriseret brug af persondata eller dokumenter på udlændingeområdet. Det sikres endvidere, at en sådan identifikation og verifikation kan ske i en periode på 30 år efter optagelsen af de biometriske data. Myndighederne vil herved kunne have større tillid til, at den identitet, som den pågældende oplyser, også er den rigtige.

Efter forslaget indsættes der endvidere i udlændingelovens § 40 b et stk. 14, hvorefter de fingeraftryk og personfotografi, der kan opbevares i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 40 b, stk. 13, registreres i et centralt register, der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Dette betyder, at optagne biometriske data om udlændinge på asylområdet i praksis vil blive registreret i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2). Det bemærkes dog, at det efter forslaget ikke er en forudsætning, at oplysningerne i fremtiden registreres i netop dette register, men i et centralt register, der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration. Det forudsættes, at Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration som i dag er de dataansvarlige myndigheder for registeret.

Efter forslaget indsættes der desuden i udlændingelovens § 40 b et stk. 15, hvorefter fingeraftryk og personfotografi, der opbevares i medfør af den foreslåede bestemmelse i §

40 b, stk. 13, kan behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet, politiet, SKAT og kommunerne til de i § 40 b, stk. 13, anførte formål.

Det sikres herved, at adgangen til de biometriske data i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2) er begrænset til de myndigheder, hvor behandlingen af biometriske data er nødvendig af hensyn til udførelsen af de pågældende myndigheds opgaver, herunder at myndighederne i den forbindelse kan identificere og kontrollere udlændinge.

Til nr. 9

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 40 c, stk. 1, kan Udlændingestyrelsen og Udlændinge-, Integrations og Boligministeriet (nu Udlændinge- og Integrationsministeriet) ved behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, kræve, at ansøgeren og den person, til hvem ansøgeren oplyser at have den familiemæssige tilknytning, som skal danne grundlag for opholdstilladelsen, medvirker til en dna-undersøgelse med henblik på at fastslå den familiemæssige tilknytning, såfremt denne ikke på anden måde kan anses for tilstrækkeligt dokumenteret.

Med udtrykket familiemæssig tilknytning sigtes til den tilknytning, som skal danne grundlag for meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 og § 9 c, stk. 1.

Det foreslås at præcisere udlændingelovens § 40 c, stk. 1, således at det tydeligt fremgår af bestemmelsens ordlyd, at den også omfatter dna-undersøgelser med henblik på at fastslå, at der er en anden familiemæssig tilknytning end den, som ansøgeren angiver.

Endvidere foreslås det at ændre "Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet" til "Udlændingenævnet". Der er tale om en konsekvensændring som følge af lov nr. 571 af 18. juni 2012, hvorved Udlændingenævnet blev oprettet, og bl.a. sager om ansøgninger om familiesammenføring efter § 9 og § 9 c, stk. 1, blev overført fra Justitsministeriet (hvor til sagerne var blevet overført fra det tidligere Integrationsministerium) til Udlændingenævnet, jf. udlændingelovens § 52 b, stk. 1, nr. 1. og 2.

Den foreslåede ændring af § 40 c, stk. 1, indebærer, at det fremgår af bestemmelsens ordlyd, at Udlændingestyrelsen og Udlændingenævnet kan kræve, at ansøgeren og den person, til hvem ansøgeren oplyser at have den familiemæssige tilknytning, som skal danne grundlag for opholdstilladelsen, medvirker til en dna-undersøgelse med henblik på at fastslå en anden familiemæssig tilknytning end den, ansøgeren angiver.

Til nr. 10

Det foreslås med lovforslaget, at der i udlændingeloven indsættes en § 40 f, hvorefter der i henhold til stk. 1 til brug for identifikation og identitetskontrol optages fingeraftryk og personfoto af udlændinge, som indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 9, 9 a, 9 c – 9 f, 9 i-9 n eller 9 p (familiesammenførings-, erhvervs- eller studieområdet) eller en ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter §§ 9-9 f, 9 i-9 n eller 9 p. Det bemærkes, at det efter forslaget ikke har betydning, om der er tale om en ansøgning om opholdstilladelse med henblik på varigt eller midlertidigt ophold.

Det sikres herved, at der kan ske en entydig, effektiv og pålidelig identitetsfastlæggelse af udlændinge med det formål at kunne verificere de pågældendes identitet samt forhindre uautoriseret brug af persondata eller dokumenter på udlændingeområdet. Myndighederne vil herved kunne have større tillid til, at den identitet, som den pågældende påstår at have, også er den rigtige.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 f, stk. 2, registreres fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, i et centralt register, der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Det betyder, at optagne biometriske data om udlændinge, der indgiver ansøgning om opholdstilladelse inden for familiesammenførings-, erhvervs- eller studieområdet, i praksis i overensstemmelse med den nuværende ordning vil blive registreret i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2), der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration. Det bemærkes dog, at det efter forslaget ikke er en forudsætning, at oplysningerne i fremtiden registreres i netop dette register, men i et centralt register, der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 f, stk. 3, skal der, som det er tilfældet med den nuværende ordning, ikke optages personfotografi af tredjelandstatsborgere under 18 år, hvis udlændingen har fast ophold hos forældremyndighedens indehaver, medmindre der ansøges om udstedelse af et opholdskort som bevis for opholdstilladelse til udlændingen, og der i den forbindelse bliver optaget personfotografi.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 f, stk. 4, skal der, som det er tilfældet med den nuværende ordning, heller ikke optages fingeraftryk af tredjelandstatsborgere, hvis udlændingen af fysiske grunde ikke er i stand hertil. Endvidere optages der heller ikke fingeraftryk, hvis udlændingen er under 18 år og hensigten er, at udlændingen skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver, eller hvis udlændingen er under 6 år, medmindre der ansøges om udstedelse af et opholdskort som bevis for opholdstilladelse til udlændingen, og der i den forbindelse bliver optaget fingeraftryk.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 f, stk. 5, opbevares fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, i 30 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet.

Det sikres med den foreslåede bestemmelse, at der skabes hjemmel til, at fingeraftryk og personfotografi, der allerede optages af udlændinge, der indgiver ansøgning om opholdstilladelse inden for familiesammenførings-, erhvervs- eller studieområdet, kan opbevares i 30 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet med henblik på identifikation og identitetskontrol.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 f, stk. 6, kan fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet, politiet, SKAT og kommunerne til de i stk. 1 anførte formål.

Det sikres herved, at adgangen til de biometriske data i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2) er begrænset til de myndigheder, hvor behandlingen af biometriske data er nødvendig af hensyn til udførelsen af de pågældende myndigheders opgaver, herunder at myndighederne i den forbindelse kan identificere og kontrollere udlændinge.

Herudover foreslås det med lovforslaget, at der indsættes i udlændingeloven indsættes en § 40 g, hvorefter der i henhold til stk. 1 til brug for identifikation og identitetskontrol optages fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, som indgiver ansøgning om visum til Danmark i overensstemmelse med reglerne i visumkodeksen.

Det sikres med den foreslåede bestemmelse, at der kan ske en entydig, effektiv og pålidelig identitetsfastlæggelse af udlændinge med det formål at kunne verificere de pågældendes identitet samt forhindre uautoriseret brug af persondata eller dokumenter på udlændingeområdet. Myndighederne vil herved kunne have større tillid til, at den identitet, som den pågældende oplyser, også er den rigtige.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 g, stk. 2, registreres fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, i et centralt register, der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

De biometriske data, der optages i forbindelse med indgivelse af en ansøgning om visum til Danmark, vil således i praksis blive registreret i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2), der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration. Det bemærkes, at det efter forslaget ikke er en forudsætning, at oplysningerne i fremtiden registreres i netop dette register, men i et centralt register, der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 g, stk. 3, optages der ikke fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen er fritaget for dette krav i medfør af visumkodeksen.

Det betyder, at børn under 12 år, at personer, for hvilke det er fysisk umuligt at optage fingeraftryk, at stats- og regeringschefer og medlemmer af den nationale regering med ledsagende ægtefæller samt medlemmer af deres officielle delegation, når de er indbudt af medlemsstaters regeringer eller af internationale organisationer i officielt øjemed, samt at regenter og andre højtstående medlemmer af en kongefamilie, når de er indbudt af medlemsstaters regeringer eller af internationale organisationer i officielt øjemed, er fritaget for kravet om at afgive fingeraftryk, jf. visumkodeksens artikel 13, stk. 7.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 g, stk. 4, opbevares fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, i 30 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet.

Det sikres herved, at der er hjemmel til at opbevare fingeraftryk og personfotografi om udlændinge, der indgiver ansøgning om visum til Danmark, i 30 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet med henblik på identifikation og identitetskontrol.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 g, stk. 5, kan fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet, politiet, SKAT og kommunerne til de i stk. 1 anførte formål.

Det sikres herved, at adgangen til de biometriske data i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2) er begrænset til de myndigheder, hvor behandlingen af biometriske data er nødvendig af hensyn til udførelsen af de pågældende myndigheders opgaver, herunder at myndighederne i den forbindelse kan identificere og kontrollere udlændinge.

Det foreslås endvidere med lovforslaget, der i udlændingeloven indsættes en § 40 h, stk. 1, hvorefter der til brug for identifikation og identitetskontrol optages fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, som indgiver ansøgning om ret til ophold efter EU-reglerne, og som med rimelig grund mistænkes for at afgive urigtige oplysninger om deres identitet. Fingeraftryk og personfotografi må dog ikke optages, hvis formålet hermed kan tilgodeses ved mindre indgribende foranstaltninger.

Det sikres herved, at der – i tilfælde, hvor myndighederne med rimelig grund mistænker den pågældende for at afgive urigtige oplysninger om sin identitet – kan ske en entydig, effektiv og pålidelig identitetsfastlæggelse af vedkommende med det formål at forhindre, at udlændinge opnår uretmæssigt ophold i Danmark efter EU-reglerne.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 h, stk. 2, optages der ikke fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen af fysiske grunde ikke er i stand hertil, eller hvis udlændingen er under 6 år.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 h, stk. 3, sammenholdes elektronisk fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, omgående med fingeraftryk og personfotografi, der er registreret i det i de foreslåede bestemmelser i §§ 40 a, stk. 15, 40 b, stk. 14, § 40 f, stk. 2, og § 40 g, stk. 2, nævnte register.

Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, sammenholdes således med biometriske data i Den Centrale Adresseregisterløsning for udlændinge (Carl2), således at man i videst muligt omfang kan undgå urigtige afgørelser på grund af falske identiteter.

At der omgående skal ske sammenholdelse efter den foreslåede bestemmelse i § 40 h, stk. 3, betyder, at myndighederne ikke må registrere og opbevare fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, og senere foretage en sammenholdelse af dataene.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40 h, stk. 4, skal fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, således også slettes omgående, når de biometriske data er blevet sammenholdt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 40 h, stk. 3.

Til nr. 11

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 12

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 13

Det foreslås med lovforslaget, at der i udlændingelovens § 47 b, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., indsættes en henvisning til den i lovforslaget foreslåede bestemmelse § 40 f. En ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 9, 9 a, 9 c-9 f, 9 i-9 n eller 9 p samt en ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter §§ 9-9 f, 9 i-9 n eller 9 p, afvises således efter forslaget, hvis ansøgeren i forbindelse med ansøgningens indgivelse ikke vil afgive personfotografi eller medvirke til optagelse af fingeraftryk efter den foreslåede bestemmelse i § 40 f.

Herved sikres det, at tredjelandsstatsborgere ved indgivelse af en ansøgning om opholdstilladelse på familiesammenførings-, erhvervs- og studieområdet eller en forlængelse heraf afgiver fingeraftryk og personfotografi, som er nødvendige for, at myndighederne kan udføre en entydig, effektiv og pålidelig identitetsfastlæggelse og identitetskontrol, idet ansøgningen, hvis den pågældende afviser at få optaget personfotografi eller ikke vil medvirke til optagelse af fingeraftryk, afvises.

Efter den eksisterende bestemmelse i udlændingelovens § 47 b, stk. 1, 2. pkt., kan en ansøgning dog ikke afvises under henvisning til, at ansøgeren ikke vil medvirke til optagelse af personfotografi til brug for identifikation og identitetskontrol, hvis ansøgeren er under 18 år og hensigten er, at pågældende skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver.

Efter den eksisterende bestemmelse i udlændingelovens § 47 b, stk. 2, 2. pkt., kan en ansøgning heller ikke afvises under henvisning til, at ansøgeren ikke vil medvirke til optagelse af fingeraftryk til brug for identifikation og identitetskontrol, hvis ansøgeren af fysiske grunde ikke er i stand hertil, hvis ansøgeren er under 6 år, eller hvis ansøgeren er under 18 år og hensigten er, at ansøgeren skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver.

Til nr. 14

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 15

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 16

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 3.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Der vil i forlængelse af lovens ikrafttræden være en implementeringsfase, hvor de fornødne tekniske løsninger og administrative sags gange ved myndighederne vil blive etableret. Den del af lovforslaget, der vedrører optagelse og opbevaring af biometriske data, forventes implementeret fra tidspunktet for lovens ikrafttræden. I forhold til behandlingen, herunder sammenligning, af de biometriske data forventes dette først fuldt implementeret, når der er foretaget en nærmere udredning af de mulige IT-tekniske løsninger.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1
	I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016, som ændret senest ved lov nr. [665 af 8. juni 2016], foretages følgende ændringer:
<p>§ 14 a. ... Stk. 1-2. ... Stk. 3. Udlændingestyrelsen indgår en kontrakt om beskæftigelsen med udlændingen. Det skal indgå i kontrakten som et vilkår, at udlændingen medvirker til oplysning af sin sag om opholdstilladelse i medfør af § 7, jf. § 40, stk. 1, 1. og 2. pkt., og efter afslag på eller frafald af ansøgningen om opholdstilladelse medvirker til udrejsen uden ugrundet ophold, jf. § 40, stk. 5, 1. pkt. Udlændingestyrelsen vejleder i forbindelse med indgåelse af kontrakten udlændingen mundtligt og skriftligt om vilkårene for beskæftigelsen, herunder navnlig kravet om medvirken.</p> <p>§ 34. ... Stk. 1-2. ... Stk. 3. Drager politiet omsorg for en udlændings udrejse, og medvirker udlændingen ikke hertil, jf. § 40, stk. 5, 1. pkt., bestemmer politiet, hvis det skønnes hensigtsmæssigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse eller medvirken til udrejsen, at udlændingen skal give møde hos politiet på nærmere angivne tidspunkter.</p> <p>§ 36. ... stk. 1-4. ... stk. 5. Drager politiet omsorg for en</p>	<p>1. I § 14 a, stk. 3, 2. pkt., § 34, stk. 3, § 36, stk. 5 og 6, § 42 e, stk. 2, 2. pkt., § 42 k, stk. 5, og § 42 l, stk. 4, 2. pkt., ændres »§ 40, stk. 5, 1. pkt.« til: »§ 40, stk. 6, 1. pkt.«</p>

<p>udlændings udrejse, og medvirker udlændingen ikke hertil, jf. § 40, stk. 5, 1. pkt., skal udlændingen så vidt muligt frihedsberøves med henblik på at sikre, at udlændingen meddeler de nødvendige oplysninger til udrejsen og medvirker til tilvejebringelse af den nødvendige rejselegitimation og visum og til udrejsen i øvrigt.</p> <p>Stk. 6. En udlænding, der af Udlændingestyrelsen i medfør af § 53 b, stk. 1, eller Flygtningenævnet er meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, og hvor politiet drager omsorg for udlændingens udrejse og udlændingen ikke medvirker hertil, jf. § 40, stk. 5, 1. pkt., skal så vidt muligt frihedsberøves, såfremt de i § 34 og § 42 a, stk. 7, 3. pkt., stk. 8, 2. pkt., og stk. 11, nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre udlændingens medvirken til udrejsen.</p> <p>§ 42 e. ...</p> <p>Stk. 1. ...</p> <p>Stk. 2. En udlænding over 17 år, der er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, og som er registreret som asylansøger efter § 48 e, stk. 2, kan endvidere deltage i aktivering i form af en af indkvarteringsoperatøren, jf. § 42 a, stk. 5, 2. pkt., tilrettelagt intern produktionsvirksomhed, særligt tilrettelagt praktik af kortere varighed og ulønnet humanitært arbejde eller andet ulønnet frivilligt arbejde. Dette gælder dog ikke, hvis politiet drager omsorg for udlændingens udrejse og udlændingen ikke medvirker hertil, jf. § 40, stk. 5, 1. pkt.</p> <p>§ 42 k. ...</p>	
---	--

<p>Stk. 1-4. ...</p> <p>Stk. 5. Udlændingestyrelsen indgår en kontrakt med udlændingen om indkvarteringen i egen bolig. Det skal indgå i kontrakten som et vilkår, at udlændingen medvirker til oplysning af sin sag om opholdstilladelse i medfør af § 7, jf. § 40, stk. 1, 1. og 2. pkt., og efter afslag på eller frafald af ansøgningen om opholdstilladelse medvirker til udrejsen uden ugrundet ophold, jf. § 40, stk. 5, 1. pkt. Udlændingestyrelsen vejleder i forbindelse med indgåelse af kontrakten udlændingen mundtligt og skriftligt om vilkårene for indkvartering i egen bolig, herunder navnlig kravet om medvirken.</p> <p>§ 42 I. ...</p> <p>Stk. 1-3. ...</p> <p>Stk. 4. Udlændingestyrelsen indgår en kontrakt med udlændingen om dennes private indkvartering, jf. stk. 1. Det skal indgå i kontrakten som et vilkår, at udlændingen medvirker til oplysning af sin sag om opholdstilladelse i medfør af § 7, jf. § 40, stk. 1, 1. og 2. pkt., og efter afslag på eller frafald af ansøgningen om opholdstilladelse medvirker til udrejsen uden ugrundet ophold, jf. § 40, stk. 5, 1. pkt. Udlændingestyrelsen vejleder i forbindelse med indgåelse af kontrakten udlændingen mundtligt og skriftligt om vilkårene for privat indkvartering, herunder navnlig kravet om medvirken.</p>	
<p>§ 25 a.</p> <p>stk. 1. ...</p> <p>stk. 2. Efter indrejsen kan en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, desuden udvises, hvis:</p>	<p>2. I § 25 a, stk. 2, nr. 4, 1. pkt., ændres »§ 40, stk. 10« til: »§ 40, stk. 11«</p>

<ol style="list-style-type: none"> 1) Der efter det, som er oplyst om udlændingens forhold, er grund til at antage, at udlændingen vil tage ophold eller arbejde her i landet uden fornøden tilladelse. Udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan dog ikke udvises af denne grund. 2) Udlændingen ikke har de nødvendige midler til sit underhold både med hensyn til hele det påtænkte ophold i Schengenlandene og til enten hjemrejsen eller gennemrejsen til et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, og hvor den pågældende er sikret indrejse, og ikke er i stand til på lovlig vis at erhverve disse midler. Udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan dog ikke udvises af denne grund. 3) Andre hensyn til den offentlige orden, forholdet til fremmede magter, sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde eller hensynet til Schengenlandenes offentlige orden tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet. Udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan dog ikke udvises på grund af hensynet til Schengenlandenes offentlige orden eller forholdet til fremmede magter. 4) Udlændingen er fritaget for visum, jf. § 3, eller er meddelt visum, jf. §§ 4-4 b, og frafalder en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, som behandles efter § 53 b, eller hvis ansøgningen om asyl, der behandles efter § 53 b, bortfalder efter § 40, stk. 10. Udlændinge, der er omfattet	
--	--

af § 2, stk. 1 eller 2, kan dog ikke udvises af denne grund.	
<p>§ 40. ... Stk. 1. ... Stk. 2. Den, der beskæftiger eller har beskæftiget en udlænding, som har eller har haft opholds- og arbejdstilladelse i Danmark efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-8, 11 og 12, skal meddele Styrelsen for International Rekruttering og Integration de oplysninger, som er nødvendige til kontrol af, om betingelserne for arbejdstilladelsen er eller har været overholdt.</p> <p>Stk. 3. Udgifter, som en udlænding måtte have afholdt med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af en sag efter denne lov, kan alene kræves betalt af udlændingemyndighederne, hvis myndighederne, forinden oplysningerne er tilvejebragt, har givet skriftligt tilsagn herom.</p> <p>Stk. 4. En udlænding skal meddele de oplysninger om sine økonomiske forhold, som er nødvendige til bedømmelse af, om Udlændingestyrelsen kan pålægge udlændingen at tilbagebetale udgifterne til udlændingens underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser eller ophold på et indkvarteringssted omfattet af § 42 a, stk. 5, jf. § 42 a, stk. 4.</p> <p>Stk. 5. Drager politiet omsorg for en udlændings udrejse, skal udlændingen meddele de nødvendige oplysninger hertil og medvirke til tilvejebringelse af nødvendig rejselegitimation og visum og til udrejsen i øvrigt. Retten kan på begæring af politiet, hvis det skønnes fornødent med hen-</p>	<p>3. I § 40 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 2. Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet kan efter en konkret vurdering bestemme, at to eller flere sager efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 skal sambehandles, hvis hensynet til sagens oplysning taler herfor.«</p> <p>Stk. 2-11 bliver herefter stk. 3-12.</p>

<p>blik på udsendelse af udlændingen, bestemme, at en udlænding, der ikke ønsker at medvirke dertil, skal fremstilles for hjemlandets eller et andet lands repræsentation. Retten beskikker en advokat for udlændingen. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan kæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37. Kæremål har ikke opsættende virkning. Ved rettens behandling af sagen finder retsplejelovens kapitel 43 a i øvrigt tilsvarende anvendelse.</p> <p>Stk. 6. Afgiver en person en erklæring til oplysning i sager, der henhører under denne lov, kan udlændingemyndighederne kræve, at erklæringen afgives på tro og love.</p> <p>Stk. 7. Den, der ved at afgive en urigtig erklæring eller på anden måde medvirker eller søger at medvirke til, at en udlænding opnår en opholdstilladelse, et registreringsbevis eller et opholdskort, jf. § 6, ved svig, skal erstatte de udgifter, der påføres staten ved udlændingens indrejse, ophold og udrejse og ved udlændingsagens behandling.</p> <p>Stk. 8. Til oplysning i sager, der henhører under denne lov, kan der optages forhør i retten, jf. retsplejelovens § 1018.</p> <p>Stk. 9. Dokumenter og genstande, der må antages at være af betydning for at fastslå en udlændings identitet eller tilknytning til andre lande, kan tages i bevaring, hvis det skønnes fornødent. Endvidere kan aktiver, der kan anvendes til dækning af de i § 42 a, stk. 4, 1. pkt., nævnte udgifter,</p>	
--	--

<p>tages i bevaring. Ved beslaglæggelse af aktiver finder reglerne i retsplejelovens §§ 509-516 tilsvarende anvendelse, dog således at aktiver af en værdi af indtil 10.000 kr. og aktiver, som har en særlig personlig betydning for den pågældende, ikke tages i bevaring. Retsplejelovens kapitel 72 og 73 og reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74 finder anvendelse i samme omfang som i sager, der angår forbrydelser, der kan medføre fængselsstraf.</p> <p>Stk. 10. Udebliver en udlænding, der har ansøgt om opholdstilladelse efter § 7, efter at være tilsagt personligt til at møde hos Udlændingestyrelsen eller politiet, uden anmeldt lovligt forfald, bortfalder udlændingens ansøgning om opholdstilladelse efter § 7. Tilsigelsen skal indeholde oplysning om virkningerne af udeblivelse. Udlændingestyrelsen kan i særlige tilfælde beslutte, at en ansøgning ikke skal anses for bortfaldet.</p> <p>Stk. 11. Ved behandlingen af en ansøgning om visum efter § 4 eller § 4 a, stk. 1, kan Udlændingestyrelsen tilsige den herboende reference til at give personligt møde hos Udlændingestyrelsen eller politiet og fremvise legitimation, der godtgør den pågældendes identitet. Udebliver referencen efter at være tilsagt til at møde hos Udlændingestyrelsen eller politiet uden anmeldt lovligt forfald, kan der gives afslag på visumansøgningen. Tilsigelsen skal indeholde oplysning om virkningerne af udeblivelse.</p>	
<p>§ 40. ... Stk. 1-8. ...</p>	<p>4. I § 40, stk. 9, 1. pkt., der bliver stk. 10, 1. pkt., indsættes efter »lande, «:</p>

<p>Stk. 9. Dokumenter og genstande, der må antages at være af betydning for at fastslå en udlændings identitet eller tilknytning til andre lande, kan tages i bevaring, hvis det skønnes fornødent. Endvidere kan aktiver, der kan anvendes til dækning af de i § 42 a, stk. 4, 1. pkt., nævnte udgifter, tages i bevaring. Ved beslaglæggelse af aktiver finder reglerne i retsplejelovens §§ 509-516 tilsvarende anvendelse, dog således at aktiver af en værdi af indtil 10.000 kr. og aktiver, som har en særlig personlig betydning for den pågældende, ikke tages i bevaring. Retsplejelovens kapitel 72 og 73 og reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74 finder anvendelse i samme omfang som i sager, der angår forbrydelser, der kan medføre fængselsstraf.</p>	<p>»eller der må antages at være af betydning for sagens oplysning,«</p>
<p>§ 40 a. ... Stk. 1. ... Stk. 2. Der kan endvidere optages fingeraftryk af en udlænding,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) som opholder sig ulovligt her i landet, med henblik på at kontrollere, om udlændingen tidligere har indgivet ansøgning om asyl i et andet EU-land, 2) som ikke søger om opholdstilladelse efter § 7, stk. 1-3, og som skal afvises, udvises eller udrejse af landet, jf. § 30, stk. 1, såfremt der på baggrund af pågældendes dokumenter, ejendele, økonomiske midler og andre personlige forhold er bestemte grunde til at antage, at den pågældende vil indrejse på ny og ansøge om opholdstilladelse efter § 7, stk. 1-3, 	<p>5. I § 40 a, stk. 2, nr. 3, indsættes efter »identifikation«: »og identitetskontrol«</p>

<p>3) hvis dette skønnes hensigtsmæssigt med henblik på identifikation af den pågældende,</p>	
<p>§ 40 a. ...</p>	<p>6. I § 40 a indsættes som stk. 14, 15 og 16:</p> <p>»Stk. 14. Til brug for identifikation og identitetskontrol opbevares fingeraftryk, der er optaget efter stk. 1, nr. 1 og 3, i 30 år efter optagelsen af fingeraftrykket.</p> <p>Stk. 15. Fingeraftryk, der opbevares i medfør af stk. 14, registreres i et centralt register, der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.</p> <p>Stk. 16. Fingeraftryk, der opbevares i medfør af stk. 14, kan behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet, politiet, SKAT og kommunerne til de i stk. 14 anførte formål.«</p>
<p>§ 40 b. ... Stk. 1. ... Stk. 2. Der kan endvidere optages personfotografi af en udlænding,</p> <p>1) hvis dette skønnes hensigtsmæssigt med henblik på identifikation af den pågældende,</p>	<p>7. I § 40 b, stk. 2, nr. 1, indsættes efter »identifikation«: »og identitetskontrol«</p>
<p>§ 40 b. ...</p>	<p>8. I § 40 b indsættes som stk. 13, 14 og 15:</p> <p>»Stk. 13. Til brug for identifikation og identitetskontrol opbevares personfotografi, der er optaget efter stk. 1, i 30 år efter optagelsen af fingeraftrykket.</p> <p>Stk. 14. Personfotografi, der opbevares i medfør af stk. 13, registreres i et centralt register, der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.</p> <p>Stk. 15. Personfotografi, der opbeva-</p>

	res i medfør af stk. 13, kan behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet, politiet, SKAT og kommunerne til de i stk. 13 anførte formål.«
<p>§ 40 c. ...</p> <p>Stk. 1. Ved behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 eller § 9 c, stk. 1, kan Udlændingestyrelsen og Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet kræve, at ansøgeren og den person, til hvem ansøgeren oplyser at have den familiemæssige tilknytning, som skal danne grundlag for opholdstilladelsen, medvirker til en dna-undersøgelse med henblik på at fastslå den familiemæssige tilknytning, såfremt denne ikke på anden måde kan anses for tilstrækkeligt dokumenteret.</p>	<p>9. I § 40 c, stk. 1, ændres »Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet« til: »Udlændingenævnet«, og efter »tilstrækkeligt dokumenteret« indsættes: », eller med henblik på at fastslå en anden familiemæssig tilknytning end den, ansøgeren angiver«</p>
<p>§ 40 e. ...</p>	<p>10. Efter § 40 e indsættes:</p> <p>»§ 40 f. Til brug for identifikation og identitetskontrol optages der fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, som indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 9, 9 a, 9 c-9 f, 9 i-9 n eller 9 p. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en udlænding, der indgiver ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter §§ 9-9 f, 9 i-9 n eller 9 p.</p> <p>Stk. 2. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, registreres i et centralt register, der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.</p> <p>Stk. 3. Der optages ikke personfotografi efter stk. 1, hvis udlændingen er under 18 år og hensigten er, at udlændingen skal have fast ophold hos</p>

	<p>forældremyndighedens indehaver. 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis der til brug for udstedelse af bevis for opholdstilladelse optages personfotografi af udlændingen.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Der optages ikke fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen af fysiske grunde ikke er i stand hertil. Endvidere optages der ikke fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen er under 18 år og hensigten er, at udlændingen skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver, eller hvis udlændingen er under 6 år. 2. pkt. finder ikke anvendelse, hvis der til brug for udstedelse af bevis for opholdstilladelse optages fingeraftryk af udlændingen.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, opbevares i 30 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, kan behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet, politiet, SKAT og kommunerne til de i stk. 1 anførte formål.</p> <p>§ 40 g. Til brug for identifikation og identitetskontrol optages der fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, som indgiver ansøgning om visum til Danmark i overensstemmelse med reglerne i visumkodeksen.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, registreres i et centralt register, der føres af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Der optages ikke fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen er fritaget for dette krav i medfør af visumkodeksen.</p>
--	---

	<p><i>Stk. 4. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, opbevares i 30 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet.</i></p> <p><i>Stk. 5. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, kan behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet, politiet, SKAT og kommunerne til de i stk. 1 anførte formål.</i></p> <p>§ 40 h. Til brug for identifikation og identitetskontrol optages fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, som indgiver ansøgning om ret til ophold efter EU-reglerne, og som med rimelig grund mistænkes for at afgive urigtige oplysninger om sin identitet. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter 1. pkt., kan alene optages, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelig til det i pkt. 1 anførte formål.</p> <p><i>Stk. 2. Der optages ikke fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen af fysiske grunde ikke er i stand hertil, eller hvis udlændingen er under 6 år.</i></p> <p><i>Stk. 3. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, sammenholdes elektronisk omgående med fingeraftryk og personfotografi, der er registreret i det register, der er nævnt i §§ 40 a, stk. 15, 40 b, stk. 14, § 40 f, stk. 2, og § 40 g, stk. 2.</i></p> <p><i>Stk. 4. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, slettes omgående, når de biometriske data er blevet sammenholdt i medfør af stk. 3.«</i></p>
<p>§ 42 a. ... Stk. 1-10. ... Stk. 11. Udlændingestyrelsen skal,</p>	<p>11. I § 42 a, stk. 11, nr. 2, ændres »§ 40, stk. 5, 1. pkt.« til: »§ 40, stk. 6, 1. pkt.«</p>

<p>medmindre særlige grunde taler derimod, bestemme, at en udlænding, der er omfattet af stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, ikke får udbetalt kontante ydelser, jf. § 42 b, stk. 1, 3, 8 og 9, når den pågældende er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. stk. 5, hvor der er en vederlagsfri bespisningsordning, eller at udlændingen alene får udbetalt grundydelse, jf. § 42 b, stk. 1 og 2, forsørgertillæg, jf. § 42 b, stk. 3 og 7, og nedsat forsørgertillæg, jf. § 42 b, stk. 3, 6 og 7, når den pågældende er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. stk. 5, uden en vederlagsfri bespisningsordning, såfremt</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) udlændingen indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 og ikke medvirker til sagens oplysning, jf. § 40, stk. 1, 1. og 2. pkt., eller 2) politiet drager omsorg for udlændingens udrejse, og udlændingen ikke medvirker hertil, jf. § 40, stk. 5, 1. pkt. 	
<p>§ 46 a. ... Stk. 1-3. ... Stk. 4. Udlændingestyrelsens og Styrelsen for International Rekruttering og Integrations beslutninger om betaling af udgifter forbundet med tilvejebringelsen af oplysninger til brug for behandlingen af en sag efter denne lov, jf. § 40, stk. 3, kan ikke påklages.</p>	<p>12. I § 46 a, stk. 4, ændres »§ 40, stk. 3« til: »§ 40, stk. 4«.</p>
<p>§ 47 b. ... Stk. 1. En ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 9, 9 a, 9 c-9 f, 9 i-9 n eller 9 p afvises, hvis ansøgeren i forbindelse med ansøgningens indgivelse ikke vil afgive personfotografi, jf. § 12 a. Dette gælder dog ikke, hvis ansøgeren er under 18 år og hensig-</p>	<p>13. I § 47 b, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »jf. § 12 a«: »og § 40 f«</p>

<p>ten er, at ansøgeren skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter §§ 9-9 f, 9 i-9 n eller 9 p.</p> <p>Stk. 2. En ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 9, 9 a, 9 c-9 f, 9 i-9 n eller 9 p afvises, hvis ansøgeren i forbindelse med ansøgningens indgivelse ikke vil medvirke til optagelse af fingeraftryk, jf. § 12 a. Dette gælder dog ikke, hvis ansøgeren af fysiske grunde ikke er i stand hertil, hvis ansøgeren er under 6 år, eller hvis ansøgeren er under 18 år og hensigten er, at ansøgeren skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter §§ 9-9 f, 9 i-9 n eller 9 p.</p>	
<p>§ 48. ...</p> <p>stk. 1. Afgørelse om afvisning ved indrejsen, jf. § 28, stk. 1-4, kan træffes af vedkommende politidirektør. Afgørelser efter § 30, § 33, stk. 9, § 34, § 36, § 37 c, stk. 5, § 37 d, stk. 1 og 3, § 37 e, stk. 1 og 4, §§ 37 g og 37 j, § 40, stk. 8 og 9, § 40 a, stk. 1 og 2, § 40 a, stk. 3, 1. pkt., § 40 a, stk. 4-9, § 40 b, stk. 1 og 2, § 40 b, stk. 3, 1. pkt., § 40 b, stk. 4-9, og § 43, stk. 2 og 3, kan træffes af Rigspolitichefen eller politidirektøren. Afgørelser efter § 40 a, stk. 1, nr. 3, og § 40 b, stk. 1, og afgørelser om, at dokumenter eller genstande og aktiver, der kan anvendes til dækning af de i § 42 a, stk. 4, 1. pkt., nævnte udgifter, tages i beva-</p>	<p>14. I § 48, stk. 1, 2. og 3. pkt. ændres »§ 40, stk. 8 og 9« og »§ 40, stk. 9« til: »§ 40, stk. 9 og 10« og »§ 40, stk. 10«</p>

<p>ring, jf. § 40, stk. 9, kan endvidere træffes af Udlændingestyrelsen. Afgørelser om ydelse af hjælp efter § 43 a kan træffes af Rigspolitichefen. De afgørelser, der er nævnt i 1. pkt., kan påklages til Udlændingenævnet, jf. § 52 b, stk. 5, og de afgørelser, der er nævnt i 2.-4. pkt., kan påklages til udlændinge-, integrations- og boligministeren, jf. dog 7. og 8. pkt. Klagen har ikke opsættende virkning. Politiets afgørelse om iværksættelse af foranstaltninger efter § 36 og §§ 37 c-37 e kan dog kun påklages til udlændinge-, integrations- og boligministeren, såfremt afgørelsen ikke kan indbringes for domstolene efter §§ 37, 37 c-37 e eller 37 k. Politiets afgørelser efter § 33, stk. 9, og § 43 a, stk. 2, kan ikke indbringes for udlændinge-, integrations- og boligministeren.</p>	
<p>§ 58. Om salær og godtgørelse for udlæg til advokater, der beskikkes efter § 37, stk. 2, § 37 c, stk. 3, 2. pkt., § 40, stk. 5, 3. pkt., § 49, stk. 3, § 50, stk. 2, 3. pkt., § 50 a, stk. 2, 3. pkt., § 52, stk. 4, § 55, stk. 1, og § 56 a, stk. 7 og 8, gælder samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jf. retsplejelovens kapitel 31.</p>	<p>15. I § 58 ændres »§ 40, stk. 5, 3. pkt.« til: »§ 40, stk. 6, 3. pkt.«</p>
<p>§ 60. ... Stk. 1. Overtrædelse af de i medfør af § 34, § 42 a, stk. 7, 3. pkt., § 42 a, stk. 8, 1. og 2. pkt., eller § 42 d, stk. 2, 2. pkt., givne pålæg, § 39, stk. 1 og 3, § 40, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 2 og 4, og § 42 a, stk. 7, 4. pkt., og stk. 9, 3. pkt., eller tilsidesættelse af de betingelser, der er knyttet til en tilladelse efter loven, straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 1 år. Overtrædelse</p>	<p>16. I § 60, stk. 1, 1. og 2. pkt. ændres »stk. 2 og 4« og »§ 40, stk. 5« til: »stk. 3 og 5« og »§ 40, stk. 6«</p>

af § 40, stk. 5, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år. Overtrædelse af § 44 a, stk. 11, 1. pkt., straffes med bøde.	
	§ 2 Loven træder i kraft den 1. juli 2017.
	§ 3 Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.